
מעריב
"אלי כהן מזכיר באופיו את טיש"
ההוגנים של השנה בני טבק ויעקבי
הנבחרים של 88'
אירופה מפחדת מהקהל
נ.ב.א.: האלופים נקלעו לבעיה
"מעריב לילדים" בעמודים 21--23

על המסמר

עמנואל רוזן

גדעון טיש
בן־יהונתן: עדיין לא קם שחקן חזק כמוהו
(צילום: אסף קוטין ז"ל)

שמעון (שים) בן־יהונתן, מגן הפועל ת"א לפני 20 שנה, אלוף 69' – על הפועל ת"א דגם 88' ועל "כדורגלן השנה" [...] "היה ממש מרשים לראות את הצבע האדום בשבת שעברה בבלומפילד"

שמעון בן־יהונתן (משמאל), כאשר עדיין שיחק כדורגל

לפני שהיתה הפועל תל אביב ל"קבוצת שנות ה־80", היא זכתה באליפות בשנת 1969. מי שיחק אז? – שייעפייגנבאום וג'ורג' בורבה, רוני קלדרון וגדעון טיש, דוד פרימו ורחמינוביץ'. וגם שמעון (שים) בן יהונתן, מגן ימני, בן 45 כיום, אבל לשני בנים, שהצעיר בהם משחק כדורגל. במכבי תל אביב.

– שים, אני חושש לשאול, אבל – היית במשחק האליפות בשבת?

– "כן הייתי. אני גם חושב שמגיע להפועל תל אביב לזכות באליפות. זו קבוצה חזקה מאוד, ומה שהכי מצא חן בעיני, זו העובדה שכל השחקנים, בלי יוצא מן הכלל ובלי בלרינה תורנית, משקיעים את הכל, רצים, מתקלים, נופלים".

– אהבת את הקהל, את האווירה?

– "תשמע, שוב הוכח שלהפועל תל אביב יש הרבה אוהדים. אני גם חושב שאם היה לנתניה סיכוי מוחשי לזכות באליפות, היית רואה בבלומפילד 22 אלף צופים. למה באים בטענות רק להפועל? הנה לנתניה, למשל, באו בשבת 400 צופים. אז כנראה שלא היה מתח."

– אתה בטח זוכר את האליפות של 69', זה נראה אז אותו דבר?

– "כן. אליפות נראית פחות או יותר אותו דבר בכל העולם. גם אז נכנס הקהל למגרש, גם אז קרעו מאיתנו את החולצות. דווקא בשבת בלט יותר הצבע האדום ביציעים – זה היה ממש מרשים לראות את כל האיצטדיון אדום. אני חושב שכמעט כל אדם שני בא בשבת לבלומפילד, בחולצה אדומה – וזה יפה. אני, בכל אופן, התרגשתי. כאשר הקהל הזה שטף בסוף את המגרש, ממש עבר בי רעד".

– אז אתה לא נמנה עם אלה שמתרפקים על הנוסטלגיה ובטוחים שפעם היה הרבה יותר טוב?

שמעון בן־יהונתן (כיום)
"בקבוצה שלנו היו הרבה כוכבים"

– "תשמע, אם תראיין בעוד כמה שנים את משה סיני, הוא יספר לך שבזמננו שיחקו טוב יותר. גם אני מרגיש שאנחנו שיחקנו טוב יותר ואני זוכר שכאשר אני הייתי שחקן צעיר, אמרו הוותיקים שהם היו הרבה יותר טובים. כנראה שככה אנחנו בנויים. כל אחד בטוח שבזמנו היה טוב יותר."

– אלי כהן הוא השחקן המצטיין של הפועל העונה וגם "כדורגלן השנה" של "מעריב". מי היה השחקן המצטיין של אליפות 69'?

– "באותה תקופה לא בחרו שחקן מצטיין ובקבוצה שלנו היו הרבה כוכבים. אני חושב שלפחות מחצית מהשחקנים היו כוכבים. שחקן אחד מסויים? אולי רוני קלדרון."

– אני רוצה לשמוע את דעתך על אלי כהן, אבל דווקא על דמותו שמחוץ למגרש. על אורח חייו, סגנון דיבורו. יש אנשים שמעקמים את הפרצוף כשאומרים להם שאלי כהן הוא כדורגלן העונה, שחקן שצריך לשמש סמל ודוגמא?

– "שטויות. בכל העולם מבוסס הכדורגל בראש ובראשונה על שחקנים שמגיעים משכונות העוני ומהפרברים. בכל העולם שחקני כדורגל, למעט כמה יוצאים מהכלל, אינם אנשים משכילים ולומדים. ככה זה לצערי. גם אני הייתי כזה. הסיכוי שלך להיות ילד טוב מצפון תל אביב, שגם לומד וגם משחק כדורגל הוא סיכוי נמוך. זה מאוד נחמד שלשחקן כדורגל יש השכלה וסגנון דיבור יפה, אבל זה בדרך כלל לא הולך יחד וצריך להכיר בכך."

– היית יכול להשוות את אלי כהן למישהו ממשחקני 69'?

– "מבחינת סגנון ואופי המשחק – אולי לגדעון טיש, אם כי עוד לא קם בכדורגל הישראלי שחקן אגרסיבי וחזק כל־כך כמו טיש".

– שים, עזבת את הכדורגל?

– "תראה, זה כבר שנתיים שאני לא מאמן אף קבוצה. אימנתי שלוש קבוצות בליגה הלאומית – הפועל רמת גן, הפועל חדרה ובני יהודה – אבל התאכזבתי. אולי אם תהיה לי הצעה מעניינת, אני אחזור, אבל אני לא רוצה לרוץ אחרי קבוצות. אני לא טוב בזה".

– ממה התאכזבת?

– "תשמע, פעם אמר לי 'דוביד' שוויצר שהאימון והמשחק הם החלק הקל בחייו של מאמן כדורגל. החלק הקשה מתחיל אחרי האימון ואחרי המשחק, כאשר צריך לשבת ליד הטלפון ולעשות לעצמך יחסי ציבור – אצל עיתונאים ואצל הנהלות הקבוצות. אני חלש מאוד בכל הפוליטיקה הזאת שמאחורי הכדורגל ואולי משום כך התאכזבתי. אבל אם אני כבר מדבר עם עיתונאי, אולי אני אנסה לעשות לעצמי יחסי ציבור: ובכן, אני, שמעון בן יהונתן, פתוח להצעות". ■

שבועספורט

מודעות: גילה שניידר טל: (03)439442

© כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

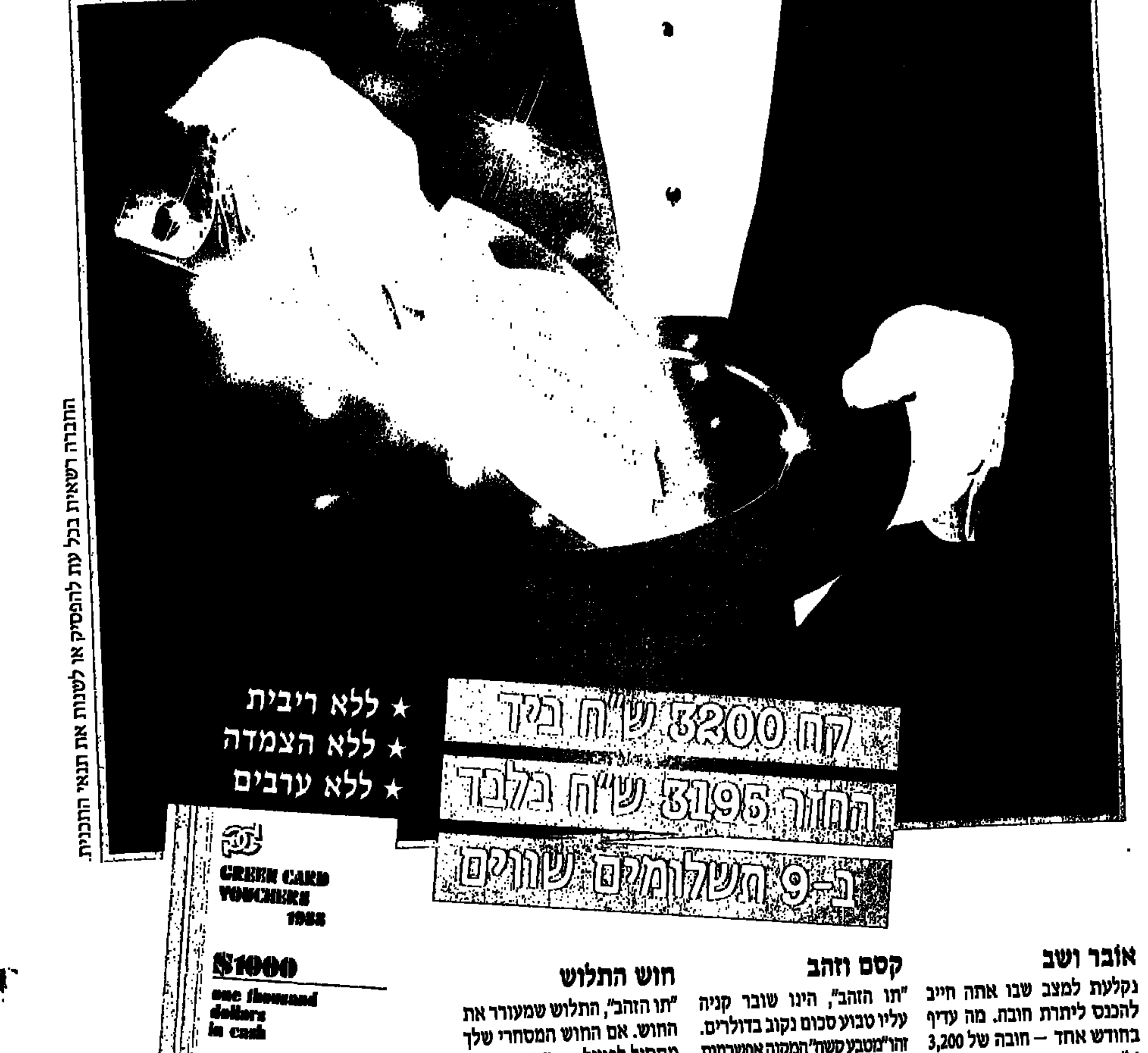
עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: לוסי קזמיר, יגאל אופיר
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

בשער

אלי כהן, שחקן הנשמה של הפועל ת"א, עם פרס "כדורגלן השנה" של "מעריב"
(צילום: עדי אבישי)

מה בגליון

הצעה קוסמת
מבצע תו הזהב

אובר ושב

נקלעת למצב שבו אתה חייב להכנס ליתרת חובה. מה עדיף בחודש אחד – חובה של 3,200 ש"ח או חובה של 355 ש"ח בלבד?

אצלנו אתה יכול לקבל הלוואה ל־9 חודשים – היום! ללא רבית! כן, עוד היום אתה עשוי להחזיק בידך 3,200 ש"ח.

1,600 ש"ח במזומן ובנוסף 1,600 ש"ח בשוברי הקניה "תו הזהב"

3,200 ש"ח ביד. עוד היום.

קסם וזהב

"תו הזהב", הינו שובר קניה עליו טבוע סכום נקוב בדולרים. זהו "מטבע קשה" המקנה אפשרויות רכישה נרחבות, ואתה יכול לחנות ממנו בקניה אישית או להעניק לידידיך, לבני משפחתך, לעובדיך ואפילו כשי ללקוחותיך.

"תו הזהב" מאפשר לך קניה איכותית במיטב בתי העסק והחברות במדינה, בכל תחומי הצרכנות, הבילוי והתיירות.

חוש התלוש

"תו הזהב", התלוש שמעורר את החוש. אם החוש המסחרי שלך מתחיל לפעול – התקשר מיד. אתה יכול לקבל היום 3,200 ש"ח ביד. ההחזר: 3,195 ש"ח בלבד ב־9 תשלומים שוים.

★ ללא ריבית
★ ללא הצמדה
★ ללא ערבים

* ההצעה ללקוחות אשר יעמדו בקריטריונים שנקבעו ע"י החברה. ההצעה לשכירים בעלי הכנסה חודשית של ‎1,200.-‎ ש"ח לפחות.

תו הזהב – התקשר ותתעשר

לפרטים: גרין קארד פיננסים 1988 בע"מ, רח' יצחק שדה 34 (קומה ג') ת"א טל. 337125, 333650, 332176, 03-337129

פריחה בתוך שפל

בני טבק, סמל, השריד האחרון מההרכב המפואר של מכבי ת"א בעונת הדאבל "דווקא העונה רציתי להצליח יותר מבעבר" "השחקנים לא הצליחו לעבוד בשיטה שגיורא שפיגל רצה. עניין של מנטליות שונה. יש שחקנים שמתאים להם יד חזקה, לא חופש" ■ מדבר על היעדר מנהיגות, על ההצעה שישמש קפטן ומדוע החזיר את הסרט עזיבת מכבי ת"א תלויה רק בו. יש הצעות אבל בינתיים הוא לא משחרר רמזים

קובי שם טוב

מכבי ת"א ובני טבק הם צמד מושגים תל־אביבי, כמעט כמו הטיילת והים. למרות שלא עוברת כמעט שנה, בה לא מושמעות ספקולציות לגבי מכירתו של בני לקבוצות אחרות, הצמד הזה סוגר השנה 15 עונות משותפות. טבק הוא סמל לאוהדי מכבי, אחרון הסמלים. אולי בגלל שבני הוא העדות האחרונה לעבר המפואר של הקבוצה. השריד האחרון להרכב המפואר של עונת הדאבל המפורסמת, ב־1977.

בני שייך לדור אחר של שחקנים. למזל שהיום כמעט שאין מייצרים. עשוי מהחומר ממנו בנויים גם אורי מלמיליאן, גידי דמתי, אהוד בן־טובים וגילי לנדאו – והם רק דוגמאות לסמלים של מועדונים. למסירות, הקרבה, מוסר עבודה גבוה וקריירה מפוארת שקשורה למועדון אחד בלבד.

דווקא העונה, באחת מעונות השפל היותר גרועות של מכבי ת"א, דווקא העונה, פרח בני טבק מחדש. 14 שערים בליגה ועוד שישה בגביע המדינה (עד לחצי הגמר לפחות, שהתקיים לאחר כתיבת שורות אלו) מעמידים אותו באור אחר לגמרי, על רקע היכולת העלובה של שאר השחקנים בסגל.

עונת מפתח

טבק: "רציתי העונה להצליח הרבה יותר משנים קודמות. לא שאז לא רציתי, אלא שהעונה הזו היתה בשבילי עונת מפתח. על פי היכולת, הייתי אמור להחליט אם לפרוש לאימון, או להמשיך לשחק. עכשיו, לאור היכולת שלי, כמובן שאמשיך לשחק. כל זמן שאני יכול לתרום ואני טוב מהמתחרים, אמשיך לשחק. דווקא עכשיו נוסף לי מימד הנסיון, שלא היה לי קודם והוא מוסיף הרבה".

– נכון יהיה להגיד שאולי הצלחת, כי אתה היחיד שהבין מה גיורא והצוות שלו רצו בכלל?

"זה לא מדוייק. היו גם אחרים שהבינו, רק שהסגל ככלל, לא הצליח לעבוד בשיטה שגיורא רצה. המנטליות של השחקנים שונה משל גיורא. הם לא ידעו לפרש נכון את החופש שניתן להם. אצלי, זה היה הפוך. כשאני מקבל חופש, אני מרגיש מחוייבות הרבה יותר גדולה להחזיר תמורה. אבל יש שחקנים שמה שמתאים להם זו רק יד חזקה".

– אז לא היה מקום לשנות שיטה, כשראו שרוב השחקנים לא מסתגלים אליה?

"לא. לצוות המקצועי היה אופי להמשיך במה שהתחיל. הם האמינו בזה והלכו עם זה עד הסוף. אי אפשר לקום כל בוקר ולשנות. אני רואה את זה לחיוב. לרוע המזל, חברו יחד כמה דברים – מאמן חדש, שיטה חדשה והתחלה של תהליך חדש בקבוצה – שיחד לא הצליחו לתת פירות".

– מה שלא הפריע לך להצלחה האישית.

"הייתי הרבה יותר מאושר אם לקבוצה היה הולך יותר ואז גם אני הייתי מגיע לתפוקה גדולה יותר. הרבה פעמים העונה הבקעתי שערים לבד, בלי בישולים. בנוסף ל־14 בליגה, גם בישלתי בעצמי עוד 8. אם היה לי קישור כמו שצריך, דבר שאני מתלונן עליו כבר הרבה זמן, הייתי יכול להבקיע יותר".

טבק הוא מסוג השחקנים שבנוי למשחק מהיר, של נגיעה אחת בכדור, מקסימום שתיים. אז הוא יכול לפרוח. בעבר היתה שיטת המשחק הזו, של נגיעה אחת, הסמל המסחרי של מכבי ת"א. בעונות האחרונות, השתנו הדברים. טבק לא מזכיר שמות אבל אומר: "שחקנים היום לא משחררים כדור מהר. כל אחד רוצה לעצור אצלו את הכדור ולשמור עליו כמה שיותר. נותנים מסירה רק כשאין יותר ברירה".

חסר מנהיג

בעיית הקישור במכבי ת"א היא אמנם כואבת, אבל החלל הגדול ביותר היה השנה במרכז ההגנה. לא רק שיכולתו המקצועית של אבי כהן חסרה שם, אלא בעיקר חסרה דמותו של אבי. מין מנהיג שיוכל להוביל את הקבוצה. שיידע לכוון את השחקנים, לעודד אותם ולהוציא אותם ממשברים. העונה לא היה במכבי מי שיתאים לתפקיד הזה. מבט על ההרכב מבליט מיד את בני טבק כמועמד לתפקיד. הגיל, הוותק, האופי הנוח ובעיקר הזהות והנאמנות למועדון, יכולים היו להתאים לו בדיוק. אלא שהדברים התגלגלו אחרת.

טבק: "היו איתי שיחות במהלך העונה, בעניין המנהיגות וכו'. אם רצו למנות אותי לקפטן, יכולים היו לעשות את זה. עובדה שלא עשו. קפטן זה בשבילי לא רק סרט על הזרוע, או הטלת מטבע בתחילת המשחק. קפטן צריך לדאוג לגיבוש הקבוצה מבחינה חברתית, במיוחד בקבוצה כמו מכבי ת"א. הייתי פעם קפטן, שבועיים, זה היה בעונת 1981. ביקשתי לארגן ערבים חברתיים, יציאות משותפות לבילויים, אבל בהנהלה לא היתה היענות והחזרתי את הסרט".

– אבל כמו שאתה אומר, קפטן זה לא רק סרט על היד, יש מה שקוראים מנהיגות טבעית.

"עשיתי קורס מאמנים, אני 15 עונות בבוגרים וחשבתי שיהיה מי שירצה שאתרום מעבר למשחק על המגרש בלבד. מסתבר שלא כך ראו את זה האחרים. אני לא טיפוס שידחוף את עצמו בכח, או יחתור תחת אחרים. הייתי מעיר לשחקנים אחרים כשצריך, או נותן להם דוגמא אישית באימונים, אבל בנוסף לדברים האלה צריך לקבל גיבוי לכך גם מההנהלה. אם לא העריכו את מה שאני יכול לתת, לא הייתי צריך לעשות את זה בכח. אני חושב ומקווה שמה שיש לי לתת עוד יבוא לידי ביטוי בשנים הבאות, או שאולי אני טועה".

מי שעוקב אחר מכבי ת"א, יגלה באופן מפתיע איך בכל פתיחת עונה מועלה מחדש שמו של בני טבק כמי שמועמד לעזוב את הקבוצה. גם העונה היה טבק מעורב בסיפורי מכירה. זו אולי הסיבה, או ההסבר, לעובדה שהצוות המוביל לא בנה עליו כאחד המובילים בסגל כבר מתחילת העונה. אפילו מקומו בהרכב הפותח לא היה מובטח. זו אולי הסיבה להבטחה הג'נטלמנית אותה קיבל בפתיחת העונה, לפיה בסיומה יוכל לעזוב לכל קבוצה שירצה, כאות תודה ל־15 שנות פעילות ותרומה למועדון. העזיבה תהיה תלויה אך ורק בטבק ונתונה לשיקול דעתו בלבד. הצעות מקבוצות אחרות כבר יש לו. הוא עצמו לא מסגיר אפילו ברמז את תכניותיו.

לא בכל מחיר

טבק: "הרבה שנים הסכמתי להישאר מחדש, כפשרה. לא תמיד הייתי שלם עם תכניות בניית הקבוצה, או שיטות המשחק. בעניין הזה הרגשתי לפעמים איך עונות שלמות מתבזבזות לי, כשאני בכלל לא מצליח למצות את הפוטנציאל שלי. הפעם אני מתכוון לשבת עם הנוגעים בדבר ולא להתפשר בשום עניין. אני מקווה שהעונה הוכחתי בספיק שיש צורך להתאים את שיטת המשחק אלי. אבל אני לא אשאר בכל מחיר. משחק פרידה נגד נבחרת אירופה הרי לא יארגנו לי, ולכן לאחר 15 שנה מגיעה לי לפחות הזכות לפרוש לקבוצה אחרת ולסיים באווירה שונה. אני ביכולת טובה ויכול לתת עוד עונת שיא. שחרור ללא תמורה יהיה פייר כלפי".

– אוהדים יתנו לך ללכת?

"אני לא יודע אם זה צריך להיות שיקול. אני שמח שאוהדים באים אלי אחרי משחקים ומחמיאים לי, אולי אפילו הם רואים אותי כסמל, אבל אני זוכר שאותם אוהדים שלחו אותי הביתה לפני שנתיים, כשהייתי פצוע והיתה לי עונה לא טובה".

– שאלה קצת אישית. אתה אף פעם לא נראה שמח במיוחד לאחר שערים שאתה מבקיע. יש סיבה לאיפוק הזה?

"אני אף פעם לא משתולל. כזה אני, מאופק גם כהצלחות וגם בכישלונות. אבל בעצם, אולי חבל שלא התנהגתי אחרת. יש שחקנים שרצים לגדרות ומלהיבים את הקהל. כששיחקתי בארה"ב, היה לנו שחקן שאחרי כל שער היה מוריד את החולצה וזורק אותה לקהל. הם אהבו את זה. אני יותר שקט".

רגשות מעורבים

במשחק גמר הגביע נגד מכבי חיפה (3–3 ונצחון בפנדלים למכבי ת"א) היו לו, לדבריו, רגשות מעורבים. הסיבה: לא שותף מספיק, להערכתו. הוא דוחה עם זאת את ההערכה שגילה במשחק הזה אדישות.

– ניתן להעריך עכשיו איך תנהג בשתהית מאמן?

"לא אשתולל על הקווים, למרות שאני מודע לכך שזה מלהיב ומעודד את השחקנים. בכל מקרה, אני אראג לדרבן אותם בדיבור ואהיה מעורב גם בזמן המשחק. קשה לי להגיד כרגע איזה סוג של מאמן אהיה".

– בלי כמה מלים על העשירייה בחיפה אי אפשר...

"אני יכול בקלות למצוא כמה תירוצים שיעזרו לבלוע את זה, ולעשות את זה פחות רע, אבל בסופו של דבר העשר הזה הוא של כולנו וישאר איתנו. זו נקודה בתולדות המועדון".

– תלכה האימפריה.

"היום כל קבוצה שלוקחת אליפות ישר נקראת אימפריה. כדי להיקרא אימפריה צריך אליפויות אבל צריך גם להיות בצמרת שמונה או עשר שנים. ליברפול זו אימפריה".

– אז מה השאיפות שלך לעונה הבאה?

"זה אף פעם לא משתנה אצלי. אליפות וגביע, לא פחות". ■

מעורב בכל

ארבעה תארים נטלה מכבי ת"א בעשר השנים האחרונות. שני גביעים ושתי אליפויות. בני טבק מעורב בצורה ישירה בכל אחד מהמשחקים הקובעים, שהביאו את מכבי למעמדים הזה.

1977 – מחזור 30 בעכו, נגד הפועל עכו. ניצחון 2–1 למכבי ת"א מכתיר את הקבוצה כאלופה. שער הניצחון – טבק. באותה עונה, בגמר הגביע, ניצחון 1–0 נגד בית"ר ת"א ומכבי ת"א מחזיקת הגביע. שער הניצחון – טבק.

1979 – מכבי ת"א ובית"ר ירושלים במירוץ צמוד לאליפות. 3 מחזורים לסיום, בפיגור נקודה, מתארחת מכבי ת"א בימק"א, נגד בית"ר ירושלים. ניצחון 1–0 מעלה את מכבי לפיסגה ומכתיר אותה כעבור שבועיים כאלופה. טבק, כמובן.

1987 – גמר גביע המדינה, מכבי ת"א נגד מכבי חיפה. לאחר 3–3 בתום 120 דקות, כובש בני טבק את השער המכריע בדו־קרב הבעיטות מ־11 מטר ומכבי ת"א שוב מחזיקת הגביע.

שער מכריע נוסף כבש בני בעונת 77/76. במחזור הסיום של אותה עונה זקוקה היתה מכבי לניצחון כדי להבטיח סופית את הישארותה בליגה (כן, גם אז היתה עונה גרועה) המשחק היה נגד בית"ר ירושלים, שניצחון יכול היה להקנות לה את האליפות. מכבי ניצחה 2–0. שער ראשון טבק ואח"כ רחמים טלבי.

היו עוד שערים מכריעים רבים, שערי ניצחון במשחקי ליגה וגביע. שניים זכורים במיוחד, בגלל החוויה הנדירה שהיתה אז ל־40 אלף צופים באיצטדיון ר"ג. משחק חצי הגמר בין מכבי ת"א למכבי חיפה. לאחר דרמת שערים שנמשכה 120 דקות, במהלכה כבש טבק את שער השיוויון לזכות מכבי ת"א בדקה ה־120, התייצבו הקבוצות לדו־קרב בעיטות 11. ת"א ניצחה 8–7. שער הניצחון? נו, באמת.

"שחקני עתונות"

למרות שהצטיין כלא מעט משחקים העונה, לא היה טבק חלק מתחנת הרכבת שעברה אצל מיחיץ', בדרך לאוסטרליה. יש לו דיעה ברורה על מה שקרה שם.

טבק: "מיחיץ' עשה יפה. היתה לו שיטה טובה שעברה על כולם. הוא בנה סגל מ־11 קבועים, שאותם הוא בחר ואח"כ הזמין כל שבוע שחקני עיתונות. כלומר כאלה שהצטיינו והיה לחץ של העיתונאים לזמן אותם לנבחרת. וככה העיתונאים היו מרוצים, לא ביקרו אותו והוא המשיך לעשות מה שרצה.

"הרי אפשר היה לראות כבר אחרי חמישה הפסדים שהוא אולי ג'נטלמן וחייכן, אבל לא מתאים. סגל של 20 קבועים ומחנה אימונים טוב, היה עדיף מכל משחקי המבחן האלה".

תעודת זהות

בני טבק נולד ב־7 ביוני 1956 ויחגוג בשבוע הבא את יום הולדתו ה־32. 15 שנה הוא משחק בקבוצה הבוגרת של מכבי ת"א, כאשר מלבדה לא שיחק באף קבוצה אחרת בארץ. עונה אחת בלבד היה בארה"ב, שם שיחק בקנזס, בליגה לאולמות סגורים.

לזכותו עד היום 103 שערי ליגה. שיאו האישי היה בעונת 77/78 – 15 שערים. העונה התקרב מאוד לשיא הזה, כשהבקיע 14 שערי ליגה (בשני משחקים פחות) בעונת 78/79 כבש 12 שערים. הופיע עד היום ב־354 משחקי ליגה. לזכותו 13 הופעות בינארציות, בהן כבש 9 שערים, 3 מהם במשחק אחד, נגד פורטוגל. במשחק ידידות נגד ליברפול כבש 4 שערים.

גר בהרצליה, נשוי לפזית סביאן, שהיתה אף היא ספורטאית מצטיינת – אצנית. לזוג שני ילדים: גיא בן ה־6 ורוני בת השנתיים.

ילד טוב נתניה

עמי כברי

בדירה הצנועה של אלעד קורן, 20, אין עדיין ארון גביעים. עד תחילת השבוע לא היתה למגן הצעיר של מכבי נתניה סיבה טובה לשריין מדף או שניים מאחורי זכוכית, בשביל הגביעים והתארים שצבר עד כה. לא אליפות, לא גביע, אפילו לא אליפות הנוער. בקושי מעמד גמר־הגביע לנוער.

אלעד קורן, תגלית העונה של מעריב ספורט, חגג השבוע את תואר הבתולים שלו. עכשיו נותר לו רק להתבשל קצת במיצי המחמאות ולצאת מזה גדול.

"זו היתה, בלי ספק, העונה הכי טובה שלי, עד כה. בסך־הכל, אני משחק שלוש שנים בלאומית. בשנה שעברה כמעט שלא שיחקתי, בגלל פציעה. בעצם, אני רק שנה בלאומית ואי־אפשר לקבל מחמאות סתם, בלי קבלות, בלי שהוכחת את עצמך". אלעד, צנוע, לא מרבה לדבר,ביישן כזה. לא הטיפוס שיגיב ב"איך ידעתי" על בחירה מחמיאה מהסוג הזה.

אלעד קורן, מגן מכבי נתניה, "תגלית העונה" של "מעריב ספורט" ■ "אפשר לומר שזאב'יק זלצר גילה אותי" ■ "את תוצאות הבחירה אפשר יהיה לראות בעונה הבאה"

בתחילת העונה, ממש במחזורי הפתיחה, זה עדיין לא נראה מבטיח כל־כך. בשבועות ההם, לא היה צורך בחוקר שב"כ, כדי שיסחוט מאלעד הודאה, שלא הולך לו. במשחק נגד שמשון, המחזור הרביעי, גרם לפנדל שרק בזכות הנצחון 1–2 בבלומפילד, לא הותיר טעם רע יותר. אבל לקח את זה ללב: "היו גם כמה שערים שספגנו אז, באשמתי. אמרתי לעצמי באותה תקופה, שיותר גרוע ממה שעובר עלי לא יכול להיות. מעכשיו, החלטתי, אני מתחיל לעבוד על עצמי קשה. יותר ריכוז, יותר אחריות".

העבודה הקשה היתה הצד המשותף לאלעד ולמי שהמגן הצעיר מייחס חלק חשוב בהתפתחותו המקצועית – המאמן זאב זלצר. "הוא עבד איתי על משחק ראש, על סגירת מגינים. אפשר לומר שגילה אותי ונתן לי צ'אנס. אם לא הוא, שעבד איתי שעות על שעות, ואם לא החבר'ה שעודדו ודחפו באותה תקופה קשה, לא יודע אם הייתי מתקדם ואם היה חוזר אלי הבטחון".

בסיום המשחק השני העונה נגד שמשון, בהפסד 1–3 בנתניה, אמר זלצר: "ההפסד שלנו כאב לי, אבל הפציעה של אלעד כאבה עוד יותר". אלעד היה כהלם. בשביל כדורגלן חרוץ כמוהו, אחד שלא מחפש כותרות ולא תירוצים, זו היתה מחמאה שקשה כמעט לבלוע. "זה בהחלט הפתיע אותי. הרי ידוע, שלכל שחקן יש את המחליף שלו. אני לא יודע בדיוק מה עובר לזאביק בראש ולמה אמר את זה. בכל אופן, המחליף שלי, גבי טקר, מילא אחר כל הציפיות והיה טוב מאד". הוא גם יודע לפרגן.

מכבי נתניה, הקבוצה של אלעד, הבית שלו (אביו של אלעד התאבד לפני כשלוש שנים, אימו נישאה שנית; הוא ואחותו מתגוררים לבדם) יורדת מהעונה הנוכחית בתחושה קשה. אלעד מסרב לדבר על האליפות שאבדה. מוכן רק לומר שעונה עם הישגים שכאלה לא היתה לנתניה כבר זמן רב. ההגנה הנתנייתית, שאלעד חלק בלתי נפרד ממנה, ספגה השנה את מירב הביקורת. "בקבוצה התקפית עם סגנון כמו של נתניה – שערי הזכות באים על חשבון שערי החובה. אני לא מחו"ש כאן כלום. אני לא יודע אם זה דווקא אשמת ההגנה. אצלנו, כולם תוקפים. אין חלוקה של 'אתה תעמוד פה ואתה שם'".

המשחק האחרון מול בית"ר ת"א, בנתניה, היה להגנת נתניה טראומה בפני עצמה. יוסי "קרלוס" אדרי סיים "סלאלום" ורדך כל הגנת נתניה, בשער מדהים. "לא יודע איך דבר כזה יכול היה לקרות לנו. רצינו אחרי כן לאכול אותו. אבל אצלנו לומדים מהטעויות, דבר כזה לא יכול לקרות שוב".

תואר תגלית העונה הוא "תואר כבד". לא אחת ושתיים, כדורגלנים צעירים, כמעט נערים, אינם יודעים איך להתרגל למשקל העודף על הכתפיים ונופלים קורבן לכח המשיכה של ציפיות הקהל והמומחים. מה שלרוב נשאר מכל המחמאות והקביעות הנחרצות הוא, במקרה הטוב, כדורגלן בינוני ומתוסכל. במקרים קשים, זה מתגלגל עד שיווק חמוצים ולתמניות. אלעד מודע לזה: "עכשיו – הוא אומר – יהיו עלי הרבה יותר עיניים. הבחירה הפתיעה אותי. באה בדיוק בתקופה שבה אני פצוע ולא משחק. לא חשבתי על זה בכלל. זה מאד מחזק אותי, נותן הרגשה של אמון בעצמי. אפשר להגיד שזה בא בדיוק בזמן. אחרי העונה הזאת, עם הפציעה בכתף ואחרי הפציעה בכף־הרגל בקרית־אונו, הרגשתי שכבר אין לי מזל. בכל מקרה, את התוצאות האמיתיות של הבחירה הזאת אפשר יהיה לראות רק בשנה הבאה".

אלעד קורן דבק בשמחה גלויה בתואר האישי שיש לו. המבט קדימה מאד ישראלי בשלב זה: "חו"ל זה עוד רחוק מאד ממני. בכלל לא בראש שלי, ברגע. נבחרת? – לא מאמין שיש כדורגלן בארץ שלא רוצה לשחק בנבחרת וזה כולל כמובן גם אותי. אבל, קודם כל אני רוצה לזכות באליפויות ובגביעים. אין מה לעשות, זה בכל זאת הכי חשוב".

בסך־הכל, הוא ילד טוב נתניה. ■

אלעד קורן. "אצלנו לומדים מטעויות"
(צילם: עדי אבישי)

ראלי "אל הנגב" בג'יפים ואופנועים

הפרס לצוות הזוכה: מסע הרפתקאות באפריקה.

בוא להשתתף במסע ניווט תחרותי מירושלים אל הנגב, בתאריכים 7-6-5 ביולי 1988 במסגרת אירועי "אל הנגב".
מוזמנים להשתתף: מוסדות, ארגונים, מפעלים, חברות, רשויות וישובים בישראל וכן בודדים בעלי ג'יפים ואופנועים.

בחסות AVIS והחברה הגאוגרפית לטיולים בע"מ

לפרטים והרשמה: שועלי שמשון/יוזמות טל: 292818, 281339, 03-334038

בלם אלגנטי

גנן כספית

אוזי המשחק נגד הפועל תל אביב, "שכנע" מאיר נימני את הבלם שלו, מאיר יעקבי: "בשיטוקו כמו משה סיני עובר אותך בורון לשער, אתה צריך לעצור אותו. אפילו במחיר של צהוב", אמר לו נימני. בדיעבד התברר, כי צפרירים חולון אמנם ספגה שער באותו מקרה, אבל מאיר יעקבי, 32, זכה בפרס. יעקובי נבחר לכדורגלן ההוגן של השנה מטעם מעריב ספורט – ולא בכדי. הבלם המנוסה של צפרירים, הופיע העונה בכל משחקי קבוצתו, ולא הוזהר אפילו פעם אחת. והמדובר, להזכירכם, בבלם אחורי. תחנה אחרונה לפני השער. תפקיד ש"שווה" בדרך כלל שלושה צהובים עוד לפני פתיחת העונה.

מחצית ממניין שנותיו משחק יעקובי בהרכב הראשון של קבוצת הבוגרים הפועל חולון. מגיל 16 ועד היום. עונתו הראשונה בבוגרים היתה מייד לאחר הירידה המביכה מהלאומית, עונה לאחר שעלתה אליה.

מאיר יעקבי מצפרירים חולון, "ההוגן של השנה" ■ לא הוזהר אפילו פעם אחת על משחק נוקשה מדי ■ אבי כהן, האנסן ונקנבאואר, הם המודלים שלו לחיקוי ■ העונה זו היתה עונת־השיא

יעקובי לא יודע בדיוק כמה משחקים שיחק. מה שבטוח, הוא מעולם לא החסיר יותר ממשחק, מכסימום שניים, בעונה. "שיחקתי פצוע, עם זריקה, שתי זריקות, גבס, תחבושות, אבל שיחקתי". בחשבון פשוט זה מגיע ללמעלה מ־550 הופעות. מכובד.

העונה הנוכחית מהווה עבורו את השיא: "חולון היתה קבוצה שתמיד היתה ליד. כמעט. תמיד ריגדגנו את הצמרת. הגענו קרוב, אבל לא הגענו. רק כשהגיע מאיר נימני, התחלנו להרגיש אוירת מקצוענות. העונה, העליה לפליי־אוף העליון בלאומית ולרבע הגמר בגביע, מהווה ללא ספק שיא ההישגים עבורנו".

חלק נכבד מהקרדיט של ההצלחה, זוקף יעקובי לזכות המאמן מאיר נימני: "אני מאוד מעריך אותו. רציני, מקצועי, אדם קשה שיודע מה הוא רוצה ומבהיר זאת לכולם. יודע שגם הוא מעריך אותי. התפללתי שילך למכבי תל אביב. הוא היחיד שיכול לעשות שם סוף סוף סדר. איש עקרונות".

יעקובי לא מצר על אופי משחקו, הנחשב עדין וסולידי: "אני בטוח שאף פעם לא ספגנו גול בגלל האלגנטיות שלי. זה אופי המשחק שלי ואין מה לעשות. משתדל להיות חכם, לקרוא שניים שלושה מהלכים קדימה. לקחת כדור באלגנטיות ולא בכוח. לא אוהב להגיע לתאקלים קשים, אוהב לסגור חורים בהגנה בצורה לא אגרסיבית, בחוכמה".

המודל לחיקוי שלו הוא אבי כהן של מכבי תל אביב (ולשעבר), הליברו הקלאסי. יעקובי אוהב מאוד את המשחק האלגנטי שלו. בכלל, אלגנטיות היא מילה אהובה עליו. בחו"ל הוא מעריך את אופן המשחק של אלן האנסן מליברפול. "תענוג לראותו. איזה שקט, איזה קלאסה". גם פרנץ בקנבאואר, זוכה למחמאות נפיו.

יעקובי איננו שותף להערכה שצפרירים סבלה העונה מקשיים בהגנה: "עד הפליי־אוף העליון, ספגנו מעט מאוד שערים. רק אז באה התרופפות טבעית ומובנת. לכן, מספר השערים הכללי שספגנו, מטעה".

לא רבים יודעים זאת, אבל יעקובי לא נולד בעמדת הבלם האחורי. נהפוך הוא. "הייתי קשר, אפילו בניתי משחק. מה שקרה זה שלפני שבע עונות הביאו לצפרירים את דוד פרימו. שיחק בלם אחורי. אני הייתי קשר. פרימו צבר צהובים ונאלץ להיעדר משני משחקים. המאמן חיפש מחליף, לא מצא. פנה אלי, הסכמתי. שחקן טוב יכול, לדעתי, לשחק בכל תפקיד. שיחקנו נגד הפועל עכו, ניצחנו 4–1, הבקעתי שער והייתי המצטיין בשורה. קיבלתי שמיניות בכל העיתונים. אחר כך שיחקנו נגד הפועל בת ים. נגמר 0–0, שוב הייתי המצטיין. ואז פרימו חזר, למשחק שאחרי כן. התלבש, אבל המאמן אמר לו – רק רגע, יעקובי הוא הבלם עכשיו. פרימו לקח את החפצים שלו והלך. אני נשארתי בעמדת הבלם האחורי עד היום".

עד מתיז "עד שההנהלה תגיד לי ללכת. אני מרגיש מצויין. אין נסיגה במשחק שלי, הליגה הלאומית קלה יותר מהארצית, במובן הפיטי. פחות נוקשות, יותר אפשרות להתבטא על המגרש. מה שבטוח, שנתיים שלוש מעכשיו אני בטוח ממשיך לשחק". ■

מאיר יעקבי (מימין). "הטיפור" עם פרימו
(צילם: צביקה ישראלי)

המכללה לחינוך גופני
ע"ש זינמן
במכון וינגייט

מודיעה על
המשך ההרשמה
לשנת הלימודים תשמ"ט

פרטים והרשמה
חומר הרשמה יישלח למצרפים - 22 ש"ח (כולל דמי משלוח) לפקודת. המכללה לחינוך גופני במכון וינגייט נא לשלוח לפי הכתובת. המדור לרישום ולקבלה, המכללה לחינוך גופני במכון וינגייט, מיקוד 42902, טל 063-29222 (מרכזיה)

טלפונים ישירים למדורי ההרשמה:
מסלול רגיל – 063-29238
השלמת תואר ומ־מורה בכיר ל- B Ed – 063-29252
מכינה קדם-אקדמית – 063-29206

משה לרר

סליחה ילדים, עוד אראה אתכם

לא תימרנתי בהצלחה את סדר היום שלי, לקראת ערב המרתון השני בגביעי המדינה השונים בכדורסל (ילדים, נערים ונשים) ולכן לא נתאפשר לי לחזות בגמר הילדים. הגעתי לשערי האולם בחולון בדקות השמחה של ילדי גבעתיים, שזכו בגביע, אחרי נצחון על מכבי חיפה. עוד הם מתמרקים עם הגביע הנוצץ, והנה הנערים של מכבי ת"א ומכבי חדרה מבקשים מהם לפנות את הזירה, לגמר שלהם. ואת זה – ראיתי למן שריקת הפתיחה עד לסיום.

עוד לפני ההתייחסות לגמר הנערים, כמה מלים לגבי הקבוצות שהופיעו בגמר הילדים.

שבוע קודם לכן ראיתי, באולם הזה, בחולון, את נוער הפועל גבעתיים מפסידים למכבי ת"א בגמר־סל השלישי והקובע לאליפות, והנה קבוצת הילדים של גבעתיים בעמדת זכייה – הפעם בגביע המדינה.

יפה מאוד גבעתיים ומלה חמה למיכה שמבן. אני מבין כי הוא האיש העושה שם במלאכה. על רקע העיר השכנה, רמת־גן (וזוכרים את הימים של "הפועל רמת־גן/גבעתיים"!) ומה שנותר היום ממנה, אני יכול רק להעריץ את העקשנות של אנשי גבעתיים להישאר בתמונה.

מחיאות כפיים גם למכבי חיפה. שבוע קודם לכן: נוער המועדון זוכה בגביע המדינה, אחרי סיום סוער ומרתק מול מכבי ת"א. עכשיו - גמר גביע נוסף, הפעם לילדים. בחיפה יכולים אולי לבכות את העונה של הבוגרים. ג'ו ביניון בא, לקח הרבה כסף, לא תרם שום דבר והלך. בעקבותיו יבואו אולי ביניונים אחרים ואולי לא. עד אז - כדאי אולי להציץ לכספת של בנק הילדים והנוער. אולי יש שם מישהו שכדאי לעבוד עליו. עם הטכניקה של היום – בוודאי יש נתונים על "מיהו מי" בגילאים הצעירים.

אני מצטער ילדים על שלא ראיתי את המשחק. אני משוכנע שאפגוש באחדים מכם בעתיד.

משחק הסנדוויץ' – הטעים מכולם

כשיש לך שלושה, לא חשוב מה, האמצעי הוא ה"סנדוויץ'". במקרה שלנו – שלושה משחקי גמר־גביע – היה משחק הנערים ה"סנדוויץ'" של הערב. קדם לו, כאמור, הגמר לילדים וסגר את הערב גמר הנשים. מתוך הלילה הארוך בחולון, בחרתי בנערים ל"כוס התה שלי". ראיתי שם כמה ניצנים שכדאי להתעכב עליהם.

לפני כמה שנים ראיתי קבוצת נערים מחדרה ובפנקסי רשמתי אז: מספר 12 - דורון גלזר; מספר 6 - אחיו־תאומו שי; מספר 4 - עידו רוגל; מספר 8 - עדי גורדון.

מכל אלה שרד וטיפס עד לנבחרת הלאומית רק עדי גורדון, לא לפני שהחליף את מדי חדרה באלה של מכבי חיפה.

עתה רשמתי עוד שני חדרתים בפנקסי: מספר 4 נתן פרקש ומספר 12 אורי להב. נראה מה צופן להם העתיד.

מפי אנשי חדרה ניתן היה להבין שלא היתה לקבוצת הנערים של המועדון יריבה מתאימה במחוזם. שלא כבמשחקי הנוער, אין ליגה עילית לנערים וזה פוגע, ללא ספק, ברמת הקבוצות. "ברוב המשחקים ניצחנו בהפרשים גדולים", אומר לנו חבר הנהלת הקבוצה, מדבקה צהובה על חולצתו ועליה מודפס: "אני מכבי חדרה".

וכמו למכבי חדרה במחוזה – כך גם למכבי ת"א. לא היו לה יריבות רציניות ועתה נותר לראות מי טובה יותר, אלא שהזירה הפעם היא גמר הגביע.

אולי ההתרגשות מן המעמד, ואולי היו אלה השופטים (אני שונא לומר זאת, מה עוד שמדובר במשחק נערים), אבל עובדה היא שמכבי חדרה מצאה עצמה עם 8 עבירות לחובתה, שש דקות מן השריקה לפתיחה. למכבי ת"א: אין עבירות. רק אחרי 6.30 דקות – עבירה ראשונה לחובת ת"א.

לו אני חדרתי – הייתי בוודאי תולה את אשמת הפיגור של קבוצתי בשיפוט. בלי להיות חדרתי, אלא סתם צופה מן הצד (ודווקא תל־אביבי...) יתרון פתיחה בשיעור 8־0 בעבירות – נראה לי מוגזם. אם להקפיד – נא לעשות את זה עד הסוף. את המחצית סיימה חדרה עם 17 עבירות לחובתה מול 10 של תל־אביב (ובמשחק כולו: 26 לחדרה; 15 לתל־אביב).

אך טעות ושטות תהיה ההיתפסות אך ורק בנתוני השיפוט הללו. נערי מכבי ת"א צירפו גביע נוסף לארון העמוס של אגודתם, בזכות ולא בחסד.

◄

מייקל ג'ורדן - הכדורסלן המצטיין ב-NBA

השבוע בטלויזיה

NBA

ישראל
ה' 2.6 בשעה 20.00 - "מבט ספורט"
שבת 4.6 בשעה 20.00 - "משחק השבת"
ה' 9.6 בשעה 20.00 - "מבט ספורט".

לבנון
שבת 6 4 בשעה 17 00
א' 5.6 בשעה 24 00
ב' 6 6 בשעה 22 00

חולצות מייקל ג'ורדן ויתר כוכבי ה-NBA להשיג בחנויות הספורט וההלבשה.

NBA – אופנה מעולם אחר

ייצור ושיווק בלעדי לודזיה רוטקס

· שולחן הגביעים העמוס במרתון גביעי הכדורסל. למעלה: נערי מכבי ת"א חוגגים עם הגביע. הפועלים השחורים קבעו את גורל המשחק. למטה: גמר הנשים. שיעמום זה לא מילה... (צילומים: עדי אבישי)

שניים מן הנערים ראיתי במדי קבוצת הנוער, שהפסידה בגמר הגביע למכבי חיפה שבוע קודם לכן ביד־אליהו: אראל גדות ואליעזר כהן, עדיין בגיל המאפשר להם הופעה כפולה במדי הנוער והנערים. את הגביע הניף הקפטן, משה מילר, אך השחקן מספר 1 באולם היה אראל גדות. 24 שניות לסיום, כשיתרון מכבי ת"א היה כבר מוחלט ובולט (76־50), הוחלף גדות במילר וזכה לתשואות.

אך לא רק גדות וכהן. שניים מן "הפועלים השחורים" היותר טובים שראיתי באותו ערב במדי מכבי ת"א, היו שי גורנו וגיא גז.

מה יהיה אתם בעוד כמה שנים? – יש להניח שהם יסיימו בית־ספר, יתגייסו בשעה טובה לצה"ל וישחקו כדורסל.

היכן? – אז, זאת השאלה הגדולה, שאלת 64 אלף הדולאר.

כשאתה נרשם לאגודת מכבי ת"א – אתה יודע היכן אתה מתחיל. אבל לא תמיד היכן אתה גומר...

שושנה, יש לך ג'וב נוסף!

אני רוצה להאמין ששרת הבריאות, הגב' שושנה ארבלי־אלמוזלינו, לא הגיעה לחולון כמקדמת מכירות של עצמה לקראת בחירת המועמדים של המערך לכנסת.

אני רוצה להאמין ששרת הבריאות הגיעה לחולון במטרה לקדם את ספורט הנשים, בנוסף לג'וב העיקרי שלה בשיקום מערכת הבריאות.

כמוה – חזינו בגמר הגביע לנשים, שהועתק הפעם ממשכנו הקבוע ביד־אליהו (משחק מוקדם לגמר גביע הגברים). שד קטן קרא לנו ואמר: טוב שהמשחק לא התקיים ביד־אליהו; טוב שהעתיקו אתו לחולון.

עוד משחק אחד־שניים מהסוג של אליצור ת"א – מכבי ת"א, יבריחו גם את המעטים שעוד נותרו לחזות בגמר האחרון. בכל שנותי במגרשי הכדורסל, כמעט ולא נטשתי את מקומי ליד שולחן העתונות במטרה להקדים ולצאת. אחרי מחצית ראשונה, לא מעניינת במיוחד (42־28 לאליצור), נזקקת מכבי ת"א לשבע דקות תמימות כדי לקלוע את נקודת העונשין הראשונה (אורלי קסטן) ואת סל הבכורה (דבורה פרישברג).

בשלב זה, (58־31) לאליצור, נשברתי. התעכבתי עוד לכמה דקות ליד הגדר, מקווה לשיפור, אך בדקה ה־30 הייתי כבר בדרכי העירה.

אני מצטער בשביל ענת דרייגור. היא שחקנית מכוכב אחר. יש בקבוצתה האלופה ומחזיקת הגביע, עוד כמה צעירות (אורלי גרוסמן) שלא יגיעו לשום מקום. ענת אחת החזיקה את הענף שנים רבות על כתפיה. אבל גם היא לא תוכל להמשיך לעשות את זה לאורך זמן.

שושנה, קחי על עצמך ג'וב נוסף. שתהיי בריאה. ■

אלכס דורון

התמונות הללו מפחידות את אירופה – שבוע לפני אליפות היבשת בכדורגל, "סוקר־יורו 88", הן מזכירות לרבים את שעות האימה, את הזוועה, את אסון־בריסל. וכאשר נשלמות עתה ההכנות לאירוע השיא של הכדורגל, מצטמררים כל אלו שיהיו מעורבים בו.

במיוחד חוששים המארחים, המערב גרמנים, מ"נחילי הארבה" שיגיעו מהאי הבריטי. הצעקות, הרעש, ההתנהגות האלימה, הבלתי נסבלת – זה מה שמרתיע. גם ההתארגנות מבעוד מועד, שמטרתה המוצהרת היא "לעשות שמח", מדאיגה.

עוד בראשית השנה, בביקור קצר בגרמניה, עמדתי על החששות. כבר אז, בינואר, ששה חודשים לפני, החלה הספירה לאחור אצל כוחות הבטחון המקומיים. בכל עיר מתשע הערים שבהם ייערכו המשחקים, התאמנו שוטרים ואנשי יחידות עלית למלחמה בטירור לקראת ה"פלישה הגדולה". משום מה – אבל בעיקר בגלל נסיון העבר – מדברים הכל על האנגלים כעל חוליגנים. מצפים ש־20 אלף מהם ילוו את נבחרת אנגליה למשחקיה. "רובם שקטים, טיפוסים בטלנים, אבל אוהבים להיקלע לכל התכתשות. המשטרה לוקחת בחשבון שלפחות 1000 מהם יהיו שתויים ובהשפעת האלכוהול יעוללו מעשים קיצוניים", התבטאו מקורות משטרתיים בגרמניה. ובהתאם הם נערכים.

דובר משטרה באחת הערים שיארחו את הטורניר, אמר: "יש ביניהם בעלי אגרוף וכפי שזה אצל האנגלים – הכל מסודר מראש. אפילו נשק הם מסוגלים להבריח לתוך האיצטדיונים. יתכן שגם חומרי חבלה, מצצות... במקום שם מופיעה קבוצת כדורגל אנגלית, אין בטחון... אנחנו מפתחים טקטיקה מיוחדת כדי להתמודד עם הבעיה".

שבוע לפני אליפות אירופה בכדורגל, משלימים גורמי בטחון בגרמניה את התארגנותם לקראת "הפלישה הגדולה" □ עשרות אלפי שוטרים ובלשים יעקבו אחר חובבי הכדורגל, בעיקר מאנגליה אבל גם מארצות אחרות, ששמם נודע לשימצה □ צל אסון בריסל עדיין מרחף מעל האיצטדיונים ביבשת

אין ספק – דברים קשים, נימה ברורה והאשמה ישירה ובוטה ביותר.

מבצע הבטחון של אליפות אירופה כולל הצבת כוחות גדולים במצב הכן, בכלל זה בלשים. רבים מהם יתגוררו במלונות ובבתי הארחה קטנים, שם מצפים לאירוח חבורות של חובבי כדורגל מאנגליה. יפקחו עליהם עין מיד לכשיגיעו לגרמניה. נשלחו לאנגליה עשרות שוטרי חרש, בתיאום עם גורמי בטחון אנגליים, כדי לנסות ולעקוב אחר הבאים, עוד לפני יציאתם לאליפות אירופה. בכמה איצטדיונים יהיו אלפי שוטרים חמושים וגם סמויים, ביציעים – בכוננות מלאה.

"יש 'חורים' במערכת ההגנה הזאת. אין מערכת הרמטית. הבעיה היא שגם החוליגאנים יודעים היכן ומהם ה'חורים' הללו", התבטא לא מכבר מקור משטרתי בגרמניה.

מעריכים כי חלק לא מבוטל מהאוהדים שילוו את נבחרי הכדורגל של אנגליה, יהיו צעירים, מערים מוכות אבטלה כמו שפילד למשל – בעבר מרכז תעשיית הפלדה באנגליה, עיר של חצי מיליון תושבים, שבה כיום כל תושב רביעי כמעט מחוסר עבודה. "אבל יגיעו גם טיפוסים מאד ססגוניים, כאלו שמבלים בערבים בדיסקוטקים רעשניים, שנועלים נעלי לאק ולצווארם עניבות משי. אבל ביציעי הכדורגל הם ממש 'חיות אדם'", כהגדרתו של קצין משטרה בריטי המשתף פעולה עם גורמי בטחון גרמניים בהכנות למבצע האירופי. גם חבורות אלימות מהולנד, מעוררות דאגה לקראת האליפות.

ידועים לשימצה במיוחד חברי מועדון האוהדים של ליברפול. מכנים אותם בלעג "בולדוגס". כבר היו מקרים שחבורה אלימה זו הניפה דגלי צלב קרס, בעת מצעד נצחון לאחר משחק שערכה בליברפול.

על מאות מהם נאסר להיכנס בשערי איצטדיוני הכדורגל באנגליה, לאחר שאותרו וזוהו בידי המשטרה כמחוללי־מהומות. הם נכללים ברשימה שחורה. אבל בכל זאת, תימצא את רובם ביציעים, במשחקים. ידידים דואגים להם לכרטיסים. המשטרה באנגליה עומדת אובדת עצות נוכח התופעה.

לקראת אליפות אירופה בגרמניה, שלח מועדון האוהדים הזה נציגים מיוחדים מטעמו, שרכשו, כך נמסר, עשרת אלפים כרטיסים. הרכש נעשה בדרך מאד מתוחכמת, שנתגלתה מאוחר מדי: כדי שמבצע הרכש ויעד הכרטיסים לא יתגלה, קנו אותם למען ה"בולדוגס" חיילים בריטיים המוצבים בבסיסים בגרמניה, אלו שמכונים גם "חיילי צבא הריין". ה"בולדוגס" קנו את הכרטיסים מהחיילים במחיר מופקע, פי שלושה מזה הנקוב. "אנחנו מוכנים היטב לאליפות בגרמניה", הכריז דובר של ארגון אוהדי הכדורגל בליברפול, שממנו מפחדים בגרמניה במיוחד... הוא סיפר כי לא מכבר, בעת משחק בדיסלדורף, נפגש נציג של המועדון הליברפולי הזה עם ידידים, כך כינה אותם – חובבי כדורגל לא פחות אלימים, מגרמניה – "ואלו דאגו לנו. עזרו לנו בכל"... "מטרתנו לשלוט ביציעי אירופה".

למקרא הציטוטים הללו, שהופיעו בעתונים שונים בגמניה במהלך השבועות האחרונים, אי אפשר שלא להתמלא חרדה, נוכח "שיתוף הפעולה" הבינלאומי הזה, שבין חבורות של חובבי כדורגל שכל מטרתם היא להתפרע במהלך המשחקים. מומחים מעריכים כי בכמה מקרים נהנים המתפרעים מעידוד של גורמים פוליטיים ימניים קיצוניים, שמטרתם לחולל אי שקט ומהומות. "אינטרנציונל החוליגניזם בכדורגל האירופי", כינה "לה־ליבר בלג'יק" מבריסל את התופעה, לאחר כמה מקרים שהתרחשו השנה, בזה אחר זה, במקומות שונים ביבשת. בין היתר דווח על צעקות נאציות שנשמעו ביציעי כדורגל באנגליה, בנוסח "זיג הייל", "חסלו את הניגרס", "כל הדרכים מובילות לאושוויץ" ו"היטלר יגמור אתכם בגז". קבוצת אוהדים אחת מכנה עצמה "ציידי הגולגלות" וכאשר חמישה מחבריה נעצרו לאחר התפרעות אלימה בצ'לסי, איתרה המשטרה מחסן מצוייד בכלי נשק מתוצרת בית שחבורה זו הכינה לפעילותה ביציעי הכדורגל. בראש החבורה עמד פקיד בן 24 במשרד של עורכי דין שטען כי הוא מפקדם של 200 לוחמים. עלוני התעמולה של חבורות בריונים אלו שכולם מעוטרים בסמלים נאציים, הגיעו עד לאיצטדיוני הכדורגל של תורכיה.

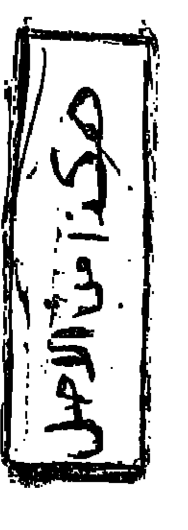
"דר שפיגל" מסר, כי במחקר של שני קרימינולוגים נמצא שלמחוללי המהומות במגרשים יש גם מניעים פוליטיים ואילו ד"ר טים אובראיין מליברפול, כך "דיילי מירור" הלונדוני, גילה במחקר אחר שנציגיהם של בריוני הכדורגל מצרפת, אנגליה, הולנד, גרמניה ובלגיה, נפגשו לפני כמה חודשים בבריז', במסגרת כנס של ניאו־נאצים ודנו בהמשך פעילותם באיצטדיונים. היו ביניהם חברים מוצהרים של הארגונים הימניים הקיצוניים ביותר "הלוחם הפלמי" ו"חזית הנוער". מיד אחר הכנס בבריז' הם "תירגלו" השתוללות באיצטדיונה של "אייאקס" באמסטרדם תחת סיסמאות גזעניות: "להרוג את השחורים, היהודים והתורכים"...

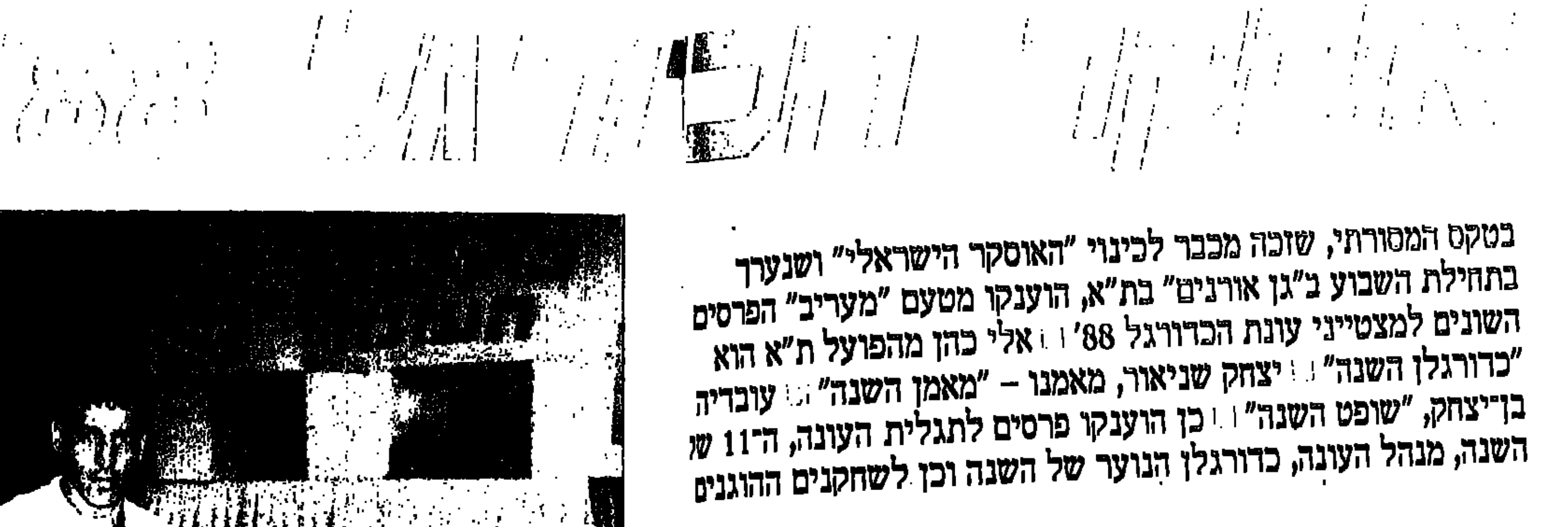
בנספח לדו"ח ועדת החקירה של אסון בריסל, בו נהרגו 39 חובבי כדורגל במשחק גמר גביע אירופה, בין ליברפול ליובנטוס, לפני כשנתיים, נאמר כי "באסון הנורא חברו יחד חוליגנים חובבי כדורגל וחברי החזית הלאומנית הפאשיסטית מאנגליה ("נשיונל פרונט"). ששה חובבי כדורגל מצ'לסי, שהם חברי הארגון הפוליטי הזה, התרברבו באנגליה שהם היו אלו שחיממו את האוירה וגרמו למהומה האלימה. הם נסתייעו בשני פאשיסטים איטלקיים. במהלך המשחק העזו להניף את דגל הארגון הפאשיסטי האיטלקי, שנאסר להנפה באיטליה. עתון הנוער של החזית הלאומנית האנגלית, ששמו "בולדוג" פירסם לא מכבר את מה שכינה "עשרת הדיברות לחוליגנים" (ה"Hooligan Bibel"). תדפיסים מרשימה זו הופצו במגרשי כדורגל רבים באירופה, לקראת אליפות היבשת... בין השאר כוללת הרשימה עצות כיצד להתפלח ליציעים, כיצד להערים על מבקרי הכרטיסים בכניסות למגרשים וכיצד להעמיד פנים, לפני אנשי החוק... מרהים, מוריעו אולרים, פצצות...

גורמי הבטחון בגרמניה חוששים מנסיונות להבריח לתוך האיצטדיונים אולרים, סכינים, שרשראות ברזל, מוטות, אפילו חזזים ונפצים. "לבנות פצצה? – בכלל לא בעיה. משחק ילדים. כל אחד יכול לעשות זאת, עם־חוט חשמל, גפרורים, סוכר, אמצעי הדברה. את זה אפשר לרכוש בכל סופרמרקט, בכל חנות מכולת שכונתית. הבעיה היא להחדיר את זה לאיצטדיון. זה האתגר", התרברב חובב כדורגל אנגלי, באזני כתבים, אחר התפרעות־רבתי, לפני זמן מה. הצעיר בילה כמה ימים במעצר על חלקו בקטטה אלימה. בחקירתו חשף כמה נתונים שלא היו מוכרים עד כה לגורמי הבטחון. בין היתר על "תרגילי הסחה" שהוא וחבריו נוקטים בהם, במהלך אירועים שכאלו. הדיווח הועבר גם לגרמניה, להסקת מסקנות ולהכנת תשובה מתאימה.

בדיווח אחר נאמר כי משטרת אחת מערי הכדורגל היותר ידועות באנגליה, גילתה ברשות כמה אוהדים מתפרעים סמלים נאציים. "פוליטיקה זה חרא, אבל אנחנו מתקוממים על שהניגרס (כינוי הגנאי למהגרים הצבעונים) תפסו לנו את מקומות העבודה", אמר צעיר אחד לחוקריו.

נבחרת אנגליה תופיע באליפות אירופה בשטוטגרט (ב־12 ביוני נגד צפון־אירלנד), אחר כך בדילסדורף נגד הולנד ובפרנקפורט נגד בריה"מ. מטה המשטרה בשטוטגרט ערך בשבועות האחרונים כמה תירגולים לקראת בואה של המשלחת ועוד יותר לקראת בואם של אוהדיה. בלשים נשלחו לכמה מערי הכדורגל באנגליה, משם צפויים להגיע קבוצות גדולות של אוהדים. הבלשים ניסו להתחקות אחריהם ולברר מי הם בדיוק. אולי לזהותם מראש (!) מקומות המגורים שלהם יימצאו תחת עינה של המשטרה הגרמנית ולמעשה כל תנועותיהם של הבאים מאנגליה. רק בשטוטגרט גוייסו לצורך מבצע זה 5000 שוטרים ובלשים. ■

בטקס המסורתי, שזכה מכבר לכינוי "האוסקר הישראלי" ושנערך בתחילת השבוע ב"גן אורנים" בת"א, הוענקו מטעם "מעריב" הפרסים השונים למצטייני עונת הכדורגל 88' ■ אלי כהן מהפועל ת"א הוא "כדורגלן השנה" ■ יצחק שניאור, מאמנו – "מאמן השנה" ■ עובדיה בן־יצחק, "שופט השנה" ■ כן הוענקו פרסים לתגלית העונה, הי"11 של השנה, מנהל העונה, כדורגלן הנוער של השנה וכן לשחקנים ההוגנים

אבי קורן, ראש אגף הפירסום של מפעל הפיס, שבחסותו נערך הערב המסורתי, העניק לאלי כהן המחאה ע"ס 1600 ש"ח

יו"ר ארגון המאמנים, עמנואל שפר, העניק את פרס "הכדורגלן היעיל של השנה" למיקי בן־שטרית

עוגת ענק לאלי כהן, הכין צוות "גן אורנים" בראשותו של הקונדיטור אבנר אשרף

שרת הבריאות, גב' שושנה ארבלי־אלמוזלינו (במרכז), עורך "מעריב" עידו דיסנצ'יק ו"כדורגלן השנה", אלי כהן, שידיו עמוסות פרסים

מ"מ יו"ר ההתאחדות לכדורגל, עזריקם מילצ'ן ו"שופט השנה" עובדיה בן־יצחק

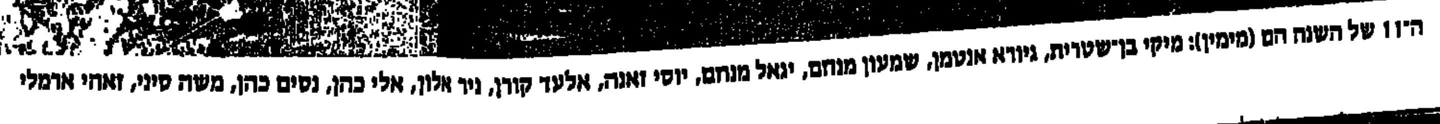
פרס "מאמן השנה", על־שמו של אדמונד שמילוביץ ז"ל, הוענק ליצחק שניאור (הפועל ת"א) בידי בנו של "שמילו", זאב, ויו"ר ההתאחדות לכדורגל, שאול סוירי

הבדרן יוסי ברק (כאן כרפאל איתן, רפול), היה מסמר התוכנית האור־קולית שהופקה לערב כדורגלן העונה. במרוצת הערב בירך ברק את נבחרי השנה בכדורגל הישראלי גם בשמם של יצחק שמיר, טדי קולק ושושנה ארבלי־אלמוזלינו, אורחת הכבוד שהופתעה לראות את דמותה על מסכי הענק. התוכנית האור־קולית הופקה עבור מעריב בידי חברת "אורפאן – תקשורת אור־קולית".

הפרס ע"ש אבי רן, ל"תגלית העונה", הוענק בידי משה, אביו של אבי ז"ל, לאלעד קורן מנתניה

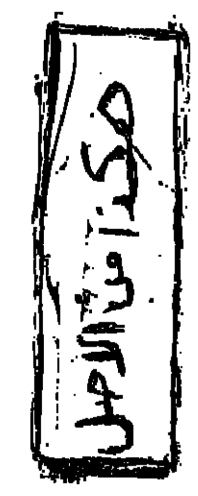
הי"11 של השנה הם (מימין): מיקי בן־שטרית, גיורא אנטמן, שמעון מנחם, יגאל מנחם, יוסי זאנה, אלעד קורן, ניר אלון, אלי כהן, נסים כהן, משה סיני, זאהי ארמלי

הפרס ע"ש נחמיה בן־אברהם ז"ל, לשחקנים ההוגנים של השנה, מאיר יעקבי (משמאל) ובני טבק, הוענק בידי אלמנתו של נחמיה, תמר

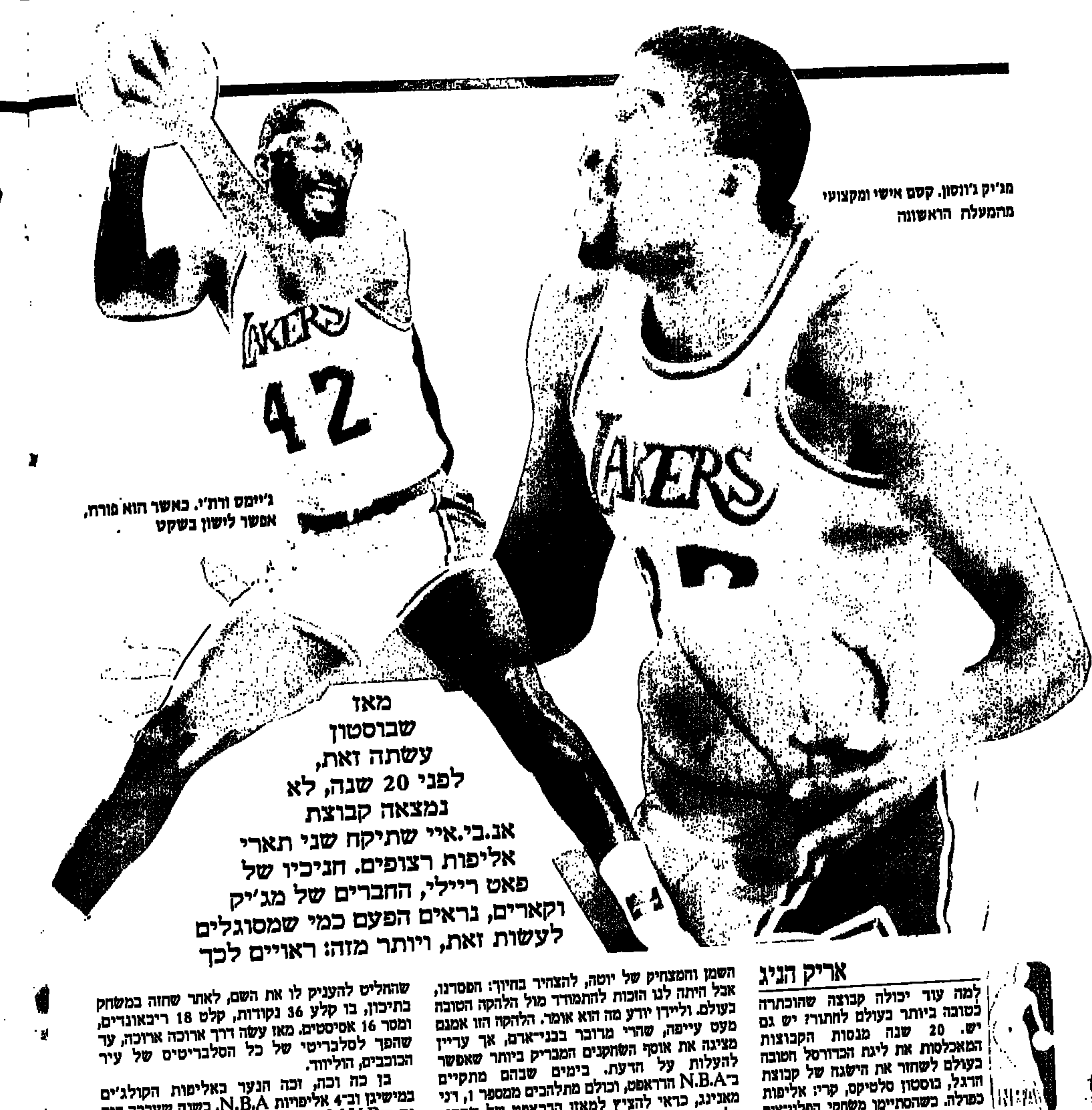

הפרס ע"ש תשוער הרצל קבילין ז"ל, הוענק בידי יו"ר איגוד השופטים, אברהם קליין ובתו של קבילין, קרין, ל"כדורגלן הנוער" של השנה, גבי אלבז ממכבי ת"א

ראויים לדאבל

מג'יק ג'ונסון. קסם אישי ומקצועי מהמעלה הראשונה

ג'יימס ורת'י. כאשר הוא פורח, אפשר לישון בשקט

מאז שבוסטון עשתה זאת, לפני 20 שנה, לא נמצאה קבוצת אנ.בי.איי שתיקח שני תארי אליפות רצופים. חניכיו של פאט ריילי, החברים של מג'יק וקארים, נראים הפעם כמי שמסוגלים לעשות זאת, ויותר מזה: ראויים לכך

אריק הניג

למה עוד יכולה קבוצה שהוכתרה כטובה ביותר בעולם לחתור? יש גם יש. 20 שנה מנסות הקבוצות המאכלסות את ליגת הכדורסל הטובה בעולם לשחזר את הישגה של קבוצת הרגל, בוסטון סלטיקס, קרי: אליפות כפולה. כשהסתיימו משחקי הפליי־אוף אשתקד, והלייקרס זכו בתואר לאחר תצוגה נפלאה, לא היסס איש להציע אותם כבעלים החדשים של הדאבל־תואר. כשהחלה העונה הנוכחית, והקבוצה הפגינה תצוגות מרהיבות – לא היה ספק לאיש. אך בשלהי העונה חלה שחיקה טבעית בכושרם של האלופים, והיו כאלה שפיקפקו ביכולתם לשמור על התואר. בתחילת סיבוב הפליי־אוף הראשון, מול סאן־אנטוניו, חלה התאוששות אך בשלב השני שוב נפילה, כשיוטה ג'אז, על זאביה קארל מלון וג'ון סטוקטון, היתלה באלופים, ונראתה כמי שעומדת להדיח אותה. כל זאת – עד למשחק השביעי והמכריע, בפורום. כשמג'יק וחבריו ראו את כוכבי הוליווד, ג'ק ניקולסון ודיאן קנון, כוססים צפרניים בדאגה, הם ידעו שאסור להם לאכזב אותם. ואז שוב ראה עולם הכדורסל את המכונה החדישה בפעולה. קארים, וורת'י, תומפסון ורמביס, חוסמים, מעבירים את הכדור לקוסם, חוה לסירוגין – פעם אחת הולך עד הסל וכובש אותו לבד, ופעם אחרת שולח קרימה לפאסט־ברייק את ביירון סקוט וג'יימס וורת'י, השניים שנוצרו להתקפות מהסוג הזה.

לאחר הצגה כזו לא נותר לפרנק ליידן, המאמן השמן והמצחיק של יוטה, להצהיר בחיוך: הפסדנו, אבל היתה לנו הזכות להתמודד מול הלהקה הטובה בעולם. ולידן יודע מה הוא אומר. הלהקה הזו אמנם מעט עייפה, שהרי מדובר בבני־אדם, אך עדיין מציגה את אוסף השחקנים המבריק ביותר שאפשר להעלות על הדעת. בימים שבהם מתקיים ב־N.B.A הדראפט, וכולם מתלהבים ממספר 1, דני מאנינג, כדאי להציץ למאזן הדראפט של שחקני הלייקרס. ארבעה מהם (!) הגיעו לליגה כבחירה ראשונה. קארים עבדול ג'באר (1969), מייקל תומפסון (1978), מג'יק ג'ונסון (1979) ג'יימס וורת'י (1982). ככל שיהיו בקבוצה כוכבים גדולים וותיקים, השחקן הטוב ביותר במשך העונה היה דווקא אחד הצעירים שלה, ביירון סקוט, האיש שקלע יותר נקודות מכל שחקן אחר בקבוצה (22 נקודות בממוצע), החוטף הטוב ביותר, מספר 2 באסיסטים ולא לשכוח שהוא משחק ליד המלך. כמו כן לא קטל קנים בקטיפת ריבאונדים, מה שנקרא "אול אראונד פלייר" 1.92 מ', ומטביע כמו עוג, ועיקר המוניטין שלו בפאסט־ברייק הנפלא. משחקו הגדול ביותר העונה היה בפברואר, כשקלע 38 נקודות בניצחון הגדול על בוסטון באנארדן 115–114. את דרכו תחל באוניברסיטת אריזונה, שם השתפר בהישגיו משנה לשנה, עד שהיה למלך הסלים של האוניברסיטה. קבוצתו ב־N.B.A היתה באופן טבעי לוס־אנג'לס לייקרס, שמאה מטר מאולמה, הפורום, עשה את ימי ילדותו. ההתחלה היתה קשה, אך בנחישות הגיע ביירון לטופ.

סקוט, כאמור, הוא המצטיין התורן, אך הכוס הוא עדיין ארווין ג'ונסון, שהפך בימי הלימודים בתיכון ל'מג'יק', בזכות כושר ההמצאה של עיתונאי, שהחליט להעניק לו את השם, לאחר שחזה במשחק בתיכון, בו קלע 36 נקודות, קלט 18 ריבאונדים, ומסר 16 אסיסטים. מאז עשה דרך ארוכה, עד שהפך לסלבריטי של כל הסלבריטיס של עיר הכוכבים, הוליווד.

בן כה וכה, זכה הנער באליפות הקולג'ים במישיגן ובכ־4 אליפויות N.B.A. כשנה שעברה היה גם ה־M.V.P. השנה עומד מאזנו על 20 נקודות, 12 אסיסטים ו־6 ריבאונדים. אבל כל זה כסף קטן, בהשוואה למה שעשה הקוסם ב־16.5.1980, כשבשנתו הראשונה בליגה, נקרא לעזור במשחק השישי בסידרת האליפות, מול פילדלפיה, לשחק כסנטר במקום קארים הפצוע. התוצאה? 42 נקודות, 15 ריבאונדים ו־7 אסיסטים, שהיו שווים ניצחון ואליפות.

בן זוגו הכמעט ניצחי של מג'יק, הוא כמובן קארים הגדול. האיש שבגיל 41 עומד לפני שנה נוספת, וכנראה אחרונה בליגה, האיש היחיד שקיבל שש פעמים תואר .M.V.P, שמשחק 19 עונות בליגה, שקלע מעל 37 אלף נקודות, והאיש שכולם שואלים מתי יתחיל לשחק עם ילדיו – אולפנה, חביבה, קארים ואמיר.

האיש המשלים את ארבעת הסופר־סטארים של הקבוצה, הוא ג'יימס וורת'י, סילון בגובה 2.09 מ'. גם הוא, כחבריו, משופע בתוארים אינספור. האיש שצמח ולמד בצפון־קרוליינה (כמו ג'ורדן), זכה ב־1982 באליפות הקולג'ים, ומאז הוסיף לעצמו שתיים נוספות בשורות מקצועני אל.איי. גם השנה שמר על מאזן טוב: 20 נקודות ו־5 ריבאונדים במשחק. הפועלים הפשוטים (הלוואי על כל הקבוצות כל אלה פועלים), הם קופר, גרין, תומפסון ורמביס. מייקל קופר, בן 32, הוא האיש שמחליף את מג'יק, כשצריך. שחקן בעל כישורים רבים – הגנה, הטבעות נפלאות (הופ אל־קופ) ריוק מטווח 3 הנקודות, כל אלה יחד בונים שחקן שישי נפלא. עם 9 נקודות, 5 אסיסטים ו־4 ריבאונדים למשחק. אם לא היה עסוק במשחקי הפליי־אוף, יכול היה גם להשתתף באולימפיארת סיאול, ב... קפיצה לגובה. ולחשוב שבילדותו נפצע קשה בתאונה, וסיכוייו להלך נחשבו קלושים...

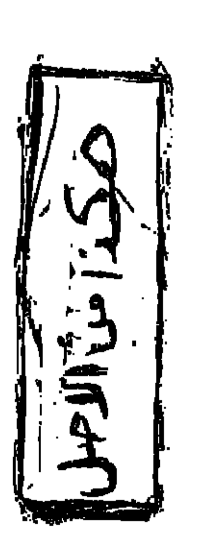
קורט רמביס האיש שלא הצליח כיוון, חזר ללוס־אנג'לס, היה לשחקן חמישיה, ירד אומנם לספסל אך גם כך – מעניק כוח רב ועוצמה.

איי.סי. גרין, בן 24, 2.08 מ', תפס השנה מקום בחמישיה הראשונה, והשיג 11.5 נקודות ו־9 ריבאונדים. מייקל תומפסון, בן 30, 2.09 מ', הגיע אשתקד בשלהי העונה, והיה אחד מגורמי האליפות. הוא ירד משהו במשך העונה, אך בפליי־אוף הנוכחי חזר לעצמו, ב־14 נקודות ו־12 ריבאונדים בממוצע. בשעת הצורך עושה פט ריילי – המאמן האלגנטי בליגה – שימוש גם בטוני קמפבל, 2.03, שהגיע בסוף העונה מדטרויט, ותרם 11 נקודות ו־2 ריבאונדים. ווס מאתיוס, 1.84 מ', רכז זריז, שקלע 6 נקודות בממוצע למשחק. ■

ביירון סקוט (משמאל). יש לו חלק לא קטן בהצלחה השנה ▲

קארים עבדול ג'אבאר. הקשיש בשחקני הליגה. וו־השחקנים שלו זה "משהו" ◀

ספורטאי מאי: הקנדי גרצקי

ספורטאי מאי בעולם, הוא שחקן ההוקי־קרח הטוב ביותר, הקנדי ויין גרצקי, שהוליך את "ארמונטון אוילרס" לזכייה שניה רצופה בגביע סטנלי.

● כדורגל: איינדהובן ההולנדית זכתה בגביע אירופה לאלופות; מכלן – במחזיקות; לוורקוזן ממע"ג, באופ"א. אלופות 1988: ברמן (מע"ג), פ.צ. בריז' (בלגיה), מילאן (איטליה), פורטו (פורטוגל), מונאקו (צרפת), אור־לד־בויס (ארגנטינה). ווימבלדון זכתה בגביע האנגלי, סמפדוריה באיטלקי ופרנקפורט, בגרמני.

● בדורסל: פוארו אלופת איטליה; ברצלונה בספרד; יוגופלסטיקה ביוגוסלאוויה, אריס ביוון, לימוז' בצרפת, צסק"א בבריה"מ וקלן בגרמניה.

● כדוריד: בריה"מ זכתה ב־5 מ־6 גביעי אירופה: צסק"א מוסקווה אלופות גברים, דינאמו מינסק במחזיקות, קייב אלופות נשים, קרסנודאר במחזיקות נשים ו־וילניוס, בהתאחדות נשים. באיה־מארה (רומניה) – בגביע ההתאחדות לגברים.

● טניס: לנדל וסאבאטיני זכו באליפות איטליה ושוודיה בגביע העולם לנבחרות.

● התעמלות אמנותית: הבולגריות דונאבסקה וקולבה והסובייטית טימושנקו זכו בקרב־רב באליפות אירופה. התואר הקבוצתי – לבולגריה.

● אופניים: האירי שון קלי ניצח ב"טור ד'אספניה".

● אתלטיקה: שיא עולם בכדור ברזל למזרח גרמני אולף טימרמן 23.06.

● ספורט מוטורי: הברזילי איירטון סנה ניצח ב"גרנד פרי" של אימולה ב"פורמולה 1" והצרפתי אלן פרוסט במונאקו.

● היאבקות: בריה"מ נטלה 6 "זהב" באליפות אירופה ביווני־רומי.

● סייף: הסובייטי רומאנקוב זכה בגביע העולם ברומח; האיטלקי נומה, ב"מאסטרס" ברומח והצרפתי לאמור ב"מאסטרס" בחרב. בגביע האומות ברומח – איטליה.

● משקולות: אליפות אירופה – לבולגריה. שיאי עולם לסובייטים זכארביץ' (110 ק"ג, בהנפה 203.5 ק"ג ובהדיפה 250.5) ומיליטוסיאן (67.5 ק"ג, בהנפה 158.5 ובדו־קרב 342.5).

● ג'ודו: בריה"מ וצרפת זכו כ"א ב־3 זהב באליפות אירופה.

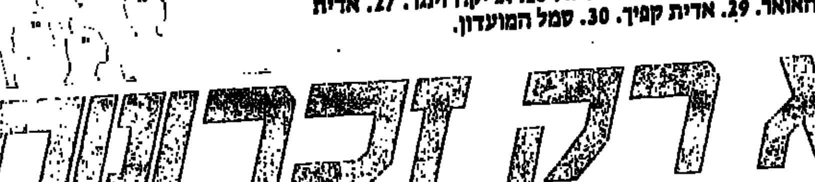
● כדורמים: הונגריה ניצחה בטורניר הקדם־אולימפי.

● סקווש: ג'האנגיר חאן מפקיסטאן זכה באליפות העולם.

● סנוקר: הבריטי סטיב דייוויס שמר על תוארו העולמי.

דוד אייגר

תמונת מחזור, של חברי מועדון השחייה והכדורמים "בר כוכבא" ברטיסלאווה, מ־1938. 1. ג'יורי דושניצר. 2. בנדי קרפנר. 3. פריץ לוסטיג. 4. גיאורג זאלר. 5. רודי לוסטיג. 6. מוסי פרוכט. 7. יאני פלדש. 8. ד"ר פאלו שטיינר. 9. תיינץ בדרלה. 10. אפי אבלס. 11. בובי הכט. 12. אוטו ברגר. 13. ארתור קרבל. 14. הייני לוסטיג. 15. פאלו בלום. 16. פיסטיה פלדש. 17. אווה יוסט. 18. אריקה פר. 19. אולה אדלי. 20. ליסי האואר. 21. מארי אדלר. 22. וורה קווסטלר. 23. קלארי מאג'יאר. 24. ליסי לונצר. 25. סוסה אדלר. 26. אריקה זינגר. 27. אדית שלזינגר. 28. דוצי האואר. 29. אדית קפיץ. 30. סמל המועדון.

לא רק זכרונות

חמישים שנה לאחר שהדהימו רבים באירופה, כשזכו באליפות צ'כוסלובקיה בכדורמים, חוזרים עתה חברי מועדון הספורט היהודי "בר־כוכבא" מברטיסלאווה ונפגשים. להעלאת זכרונות, אבל גם לתחרות שחיה.

בעוד ימים אחדים, בבארון שליד וינה, יפגשו שרידיו של מועדון הפאר הזה, שהתמחה בספורט המים. כמה מחבריו היו לפני מלחמת העולם השניה, שמדובר בבריכות השחיה של אירופה.

"בר כוכבא" נוסד ב־1931, בעיר שבה היו כ־20 אלף יהודים (מתוך 130 אלף תושבים). עד שפרצה המלחמה, נאספו בו כ־500 חברים – 150 מהם היו שחיינים שהשתתפו בתחרויות. הדמות הבולטת ביניהם היה ד"ר פאול שטיינר, מנצח המכביה השניה (1935) ב־100 מטר חתירה, אלוף צ'כוסלובקיה, בעל זמן של 60.8 שניות – שהיקנה לו מקום שלישי באליפות אירופה האחרונה שלפני מלחמת העולם. זו היתה תקופת הזוהר של השחייה היפאנית, שכוכביה בלטו במיוחד באולימפיארת ברלין. אלוף אירופה היה הונגרי ושמו צ'יק ששיאו עמד על 59 שניות. יריביו העיקריים היו שטיינר ויהודי צרפתי ושמו נקש... בשעתו היה ד"ר שטיינר גם שחקן כדורמים מעולה, חבר נבחרת צ'כוסלובקיה שהצטיינה במיוחד בענף זה.

שטיינר גם הנהיג את נבחרת צ'כוסלובקיה בכדורמים במכביה, כשגברה במשחק הגמר, שנערך בבריכת בת־גלים, על פלשתינה א"י 4–0. בהרכב א"י הופיעו שחקנים שרק עלו מפולין ואוסטריה. חולשתם במשחק הגמר הדהימה רבים. סיפרו אז, שכאשר נשאלו שחקני נבחרת א"י מה קרה להם, דווקא בגמר, מול עמיתיהם היהודים מצ'כוסלובקיה, השיבו: "חסרה לנו האוירה האנטישמית..."

בנוסף לשטיינר שימשו מדריכים ב"בר כוכבא" גם ד"ר לנרט וד"ר פרי שמלץ, שהעמידו חבורה מעולה של שחיינים מצטיינים בקנה מידה אירופי. רוב הגברים עסקו כמובן גם בכדורמים. השיא היה באליפות 1937/8, כאשר "בר כוכבא" זכתה באליפות הכדורמים, עם מספר מרשים במיוחד של נצחונות. בהרכבה הופיעו אז יני פלדש, כיום חי באנגליה, ארנסט ריינר ז"ל, ד"ר שטיינר ז"ל, מרצי פרוכט (כיום בארה"ב), אוטו ברגר (באנגליה), הייני לוסטיג (בישראל) והיינץ צדרלה (אוסטרליה).

כשפרצה המלחמה התפזרו חברי המועדון לכל קצוי תבל. מעטים שרדו, עקבותיהם של כ־72 נתגלו. 33, כך התברר, עלו לישראל, 28 נשארו או חזרו לצ'כוסלובקיה, 25 היגרו לארה"ב, 12 חיים בבריטניה, 10 הרחיקו לכת עד אוסטרליה, 9 לקנדה, 5 בגרמניה, 5 באוסטריה (ביניהם יו"ר המועדון, רובי וינמן, הרוח החיה בכנס) ו־23 ביתר ארצות העולם. 94 מחברי המועדון ניספו בשואה.

"לא התראנו כ־50 שנה", מספר פרד רפאלי מת"א, חבר המועדון, היוצא לכנס המיוחד הזה. הקשרים ביניהם התנהלו עד כה במכתבים ובאמצעות בטאון ייהודי שותיקי "בר־כוכבא" מרציאים מדי שלושה חודשים.

"התוכנית הראשונה היתה לקיים את הכנס הייחודי הזה בישראל, בעת המכביה, אבל בעיות פוליטיות ותקציביות מנעו זאת", סיפר רפאלי. "ייחודנו בזה שכולם שוחים, עד היום. ואת הכנס ננצל לא רק לשיחות ולפגישות מרגשות, גם לתחרויות בבריכה של 25 מטר. צעיר המתחרים יהיה בן 65 והמבוגר ביותר, יו"ר הכבוד שלנו, הרופא ד"ר שמלץ, החי באנגליה, הוא בן 84".

אלכס דורון

יש עתיד

מכבי דרום בת־ים. עומדים, מימין: דוד חרוש (מנהל כללי מטעם מכבי ת"א), יואל שנקמן, ספי דבש, דודו גומפלביץ' (ראש הקבוצה), בני גורלי, אורן שפיר, אריה גומפלביץ' (מנהל הקבוצה), משה רביב (מאמן). יושבים: דני גיגיחשוילי, רינו חיון, דרור גיק, מוטי בוטר, יריב וויינברגר, גולן רוקח, סיוון סופר, מיקי משית. חסר שמעון דסה. ◄

באירוע השיא של ליגות הילדים, ביום א' הקרוב, 5 ביוני, ב"נפשונית" חולון במבצע משותף עם "מעריב" ו"טל־גל"

גביעים ופרסים לאלופים

צבי גלפרין

בעוד שלושה ימים, ב־5 ביוני, ייערך אירוע השיא לסיכום עונת המשחקים בליגת הילדים, כאשר לאלופות ולסגניות, יוענקו פרסים מיוחדים מטעם "מעריב", חברת "טל־גל" יבואנית "ספולדינג" ו"נפשונית", הקאנטרי קלאב בסגנון אחר.

טקס הענקת הפרסים – גביעים, תעודות, כדורים וחולצות – יתקיים, ביום א', 5 ביוני, בשעה 4 אחה"צ ב"נפשונית" שבקרית בן גוריון בחולון.

לטקס הוזמנו** נציגי הקבוצות האלופות והסגניות (מקומות שני ושלישי) וכן ראשי איגוד הכדורסל ואישים אחרים הנוגעים לכדורסל הישראלי. תוכנית הטקס כוללת גם משחק ראווה בין אלופת מחוז ת"א א', מכבי דרום ת"א לבין מחזיקת הגביע לשנה זו, הפועל ברוש גבעתיים, שזכתה בגביע בשבוע שעבר (ניצחה בגמר את מחזיקת גביע אשתקד, מכבי חיפה 61–49).

מבול של 100

מהדיווחים האחרונים שקיבלנו מאיגוד הכדורסל, על תוצאות המשחקים הנותרים בליגות השונות, עולה כי בשבועות האחרונים היתה "אינפלציה של 100". לא פחות משבעה משחקים בליגת הילדים ומשחק אחד בליגת הילדות נסתיימו בתוצאות "האסטרונומיות", חלקם גם מעל למה שהורגלנו עד כה.

התוצאות: מכבי טבריה ניצחה את אליצור לביא 103–11, עירוני מוצקין – שלום קרית אתא 127–42, יוסף חיפה – קרית שמואל 100–19, אליצור מ.ס. נתניה – אבן יהודה 121–17, מכבי סביון כפ"ס – צפון רעננה 107–32, אליצור אשקלון – בילו גדרה 132–24, באר טוביה – בילו גדרה 124–28. בילדות: סלע ראשל"צ – יהוד 104–11 (סלע היא הקבוצה היחידה בליגת הילדות שהגיעה העונה ל־100, בפעם השניה).

משחק מכריע

במחוז העמקים נוצר מצב מעניין במיוחד, כששתי קבוצות, מגידו שומריה ומרנין טבעון נאבקו למעשה על הבכורה בעוד שכל השאר יצאו מהתמונה כבר בשלב מוקדם של העונה. נצחון של מגידו שומריה 65–46, קבע רשמית את האליפות.

שתי תוצאות מפתיעות: במחוז ת"א א' ניצחה אשכול פ"ת את צבר ראשל"צ 46–45 (הפסד שלישי רצוף), שגרם לירידת ראשל"צ, מועמדת לאליפות, למקום ה־3; במחוז שורק: רימון ראשל"צ הדהימה את נס ציונה (האלופה הטריה) 39–35. ההכתרה נעשתה איפוא רק בזכות יחס סלים בין שתי הקבוצות.

מדור זה ישלים את פירסום כל התוצאות, בשבועות הבאים.

• אוטובוסים לקאנטרי קלאב "נפשונית": קו 73 מהתחנה המרכזית בת"א (רציף חולון), קו 92 אי מצפון ת"א, קו 19 מראשל"צ או מת"א (תחנת המוצא: ליד שוק הכרמל) וקו 20 מראשל"צ

** נציגי האלופות שמסיבות שונות (דואר, אחרות) שלא קיבלו עדיין את ההזמנות, מוזמנים בזה. ■

האלופות (1) והסגניות (2) בליגות הילדים '88

גליל עליון
1. נאות מרדכי/כפר בלום. 2. ג. עינות ירדן

צפון
1. הפועל מחניים. 2. אליצור צפת

עמק הירדן
1. מכבי טבריה. 2. הפועל דגניה ב'

בית שאן
1. הפועל יזרעאל/עפולה. 2. הפועל קישון עמק יזרעאל

עמקים
1. הפועל מגידו שמריה. 2. הפועל מרנין טבעון

מסרין
1. הפועל נהריה. 2. הפועל בני נהריה

חיפה
1. מכבי קרית ביאליק. 2. מכבי יוסף חיפה

חדרה
1. הפועל פרדס־חנה. 2. הפועל גן־שמואל

שומרון
1. הפועל גבעת חיים מאוחד. 2. הפועל כפר ויתקין

נתניה
1. אליצור מ.ס. נתניה. 2. הפועל חרות

שרון
1. מכבי סביון כפר־סבא. 2. הפועל שקד רעננה

פתח־תקוה
1. הפועל רקל רעננה. 2. מ.מ. גבעת שמואל

דן
1. בית"ר תל־אביב. 2. אליצור תפוח קרית אונו

תל־אביב א'
1. מכבי דרום ת"א. 2. הפועל ברוש חולון

תל־אביב ב'
1. מכבי ערן פתח־תקוה. 2. מכבי מרכז רעננה

שפלה
1. הפועל אלון גבעתיים. 2. מכבי צפון ר"ג

מרכז
1. מכבי צפון בת־ים. 2. מכבי עירוני רחובות

שורק
1. הפועל נס־ציונה. 2. א.ס. נוה מונסון

ירושלים
1. מכבי ירושלים. 2. הפועל גולן ירושלים

דרום א'
1. א.ס. אשקלון/הפועל. 2. הפועל באר־טוביה

דרום ב'
1. הפועל גפן שער הנגב. 2. הפועל בני"ש משמר הנגב

נגב
1. הפועל באר־שבע. 2. הפועל עומרים עומר

ילדות

צפון
1. הפועל דפנה. 2. הפועל גדות ראש פינה

עמקים
1. הפועל בית־אלפא. 2. הפועל עפולה

חיפה
1. הפועל שדות ים. 2. הפועל קישון יפעת

מרכז
1. בני־יהודה ת"א. 2. הפועל ת"א

דרום
1. אליצור סלע ראשל"צ. 2. אליצור קרית אונו

SPALDING
נעלי כדור סל מקצועיות
מידות 36-49
☆ היבואן בישראל: טל־גל בע"מ, רח' הנדר 4, נתניה 053-336282

השבוע בטוטו

(גמר-רגל והליגה האוסטרלית) מינימום הפרס הראשון:

550 אלף ש"ח

* כולל העברה

מה יהיה? יהיה טוטו

המועצה להסדר ההימורים בספורט

שישו שכטמן

למה אתה לא "פוגע"?

את השאלה שבכותרת מפנים אלי רבים – חברי, חבריהם של בנותי בביה"ס. לכל אלו יש לי שלוש תשובות:

1. אנחנו כן פוגעים, קצת. בינתיים, לא 14 – אבל 13 ו־12 כבר "עשינו" פעמים רבות.

2. לא קל לנחש 14. הסיכוי הסטטיסטי הוא, בערך, 1 ל־5 מיליון. גם מי ששולח 4000 טורים, סיכוייו הם פחות מעשירית האחוז!

3. והתשובה העיקרית: אל תעתיקו קחו את ההצעה שלנו ועשו בה שינויים, לפי מה שאתם חושבים.

אם הייתי מצליח לנחש 14 בכל שבוע, לא הייתי כותב בעיתון, אלא קונה את כל העיתון – מערכת, דפוס וכל השאר...

תחזית למחזור 40 בטוטו.

1. כפ"ס – חולון. חולון ניצחה השבת לראשונה בפליי־אוף. כפ"ס לא ניצחה במחזורים רבים. השבת – כן. 1.

2. הפועל פ"ת – שמשון. תוצאות משחק זה תלויות, בעיקר, במה שקרה בגביע וביכולת שוער פ"ת. שתיהן חידה ולכן – משולש.

3. באר־שבע – נתניה. גם אם נתניה היתה זקוקה לנצחון כדי לזכות באליפות, איננו בטוחים שהיתה זוכה בו מול הקבוצה המצויינת של באר־שבע. גם פה תהיה השפעה לעייפות הנתנייתים מהגביע. 1, X מספק.

4. בית"ר ת"א – הפועל ת"א. האלופה החדשה מתארחת אצל קבוצה שאותה העיפה מהגביע. בבית"ר הכל תלוי בנסים כהן. כל תוצאה אפשרית.

5. חדרה – יהוד. יהוד שיחקה היטב השבת וניצחה. מחרתיים, יש לנו הפתעה בשבילכם, היא תחזור ותנצח. 2.

6. יבנה – טבריה. השאלה האחרונה שנשארה פתוחה בשתי הליגות העליונות היא: מי תעלה,יחד עם הפועל ירושלים ללאומית. טבריה מצויה בעמדה מצויינת, אבל יבנה, בכושרה הנוכחי, מסוגלת לנצח כל קבוצה, אפילו את "ליברפול" שלנו. משולש.

7. שעריים – הפועל חיפה. בספורט בכלל ובכדורגל בפרט, שום דבר לא נגמר עד שהוא גמור... חיפה תשחק כשאוזן אחת קשובה לנעשה ביבנה. 2,1.

8. הפועל ר"ג – הפועל ירושלים. ירושלים כבר עלתה ללאומית והפועל ר"ג מחכה לפגרה. תיקו "סולר".

9. קמבלטאון – קמברלאנד. עברנו לליגה הראשונה של דרום אוסטרליה. לפני שנה – 2–2. לפני 3 שנים – 0–0. תיקו גם השבת.

10. קרואטיה – בירקאלה. קרב צמרת. לפני שנה ניצחה קרואטיה 3–0 אבל בירקאלה (טורנס) שינתה גם את שמה וגם את יכולתה. משולש.

11. ליון גריינג' – מורבורי. בשלושה השבועות האחרונים צברה מורבורי נקודה בודדת. הקבוצה עלתה השנה ובתום הסיבוב הראשון היא במקום האחרון. 1.

12. פרה־הילס – פולניה. האורחים בכושר טוב: בשלושה המחזורים האחרונים – שני נצחונות, אחד מהם על המובילה בחוץ, ותיקו. 2, X.

13. סאלסבורי – הלאס. עוד קרב צמרת. סאלסבורי ללא הפסד ב־3 המחזורים האחרונים, הלאס אחרי 2 נצחונות רצופים. משולש.

14. וודביל – אדלאייד. אחרי שני הפסדים רצופים, ירדו האורחים למקום השמיני בטבלה. וודביל צברה שני תיקו בשלושה המחזורים האחרונים. 2,1.

הליגה הלאומית
גמר רגל־עליון

(לאחר 32 משחקים)

1.	הפועל ת"א	23–41	63
2.	מכבי נתניה	34–55	59
3.	באר־שבע	21–32	51
4.	שמשון	31–35	50
5.	כפר־סבא	30–33	45
6.	הפועל פ"ת	41–45	43
7.	בית"ר ת"א	38–38	40
8.	צפרירים	34–31	37

הליגה הארצית
גמר־רגל עליון

(לאחר 32 משחקים)

1.	הפועל י־ם	32–60	68
2.	הפועל טבריה	42–68	63
3.	הפועל חיפה	21–32	62
4.	מכבי יבנה	29–37	55
5.	הפועל חדרה	45–49	44
6.	שעריים	43–40	43
7.	הפועל ר"ג	35–31	41
8.	הפועל יהוד	51–43	36

דרום אוסטרליה
(לאחר 11 משחקים)

1.	קרואטיה	7–16	15
2.	הלאס	14–22	15
3.	בירקאלה	8–12 *	15
4.	סאליסבורי	12–15	12
5.	קמבלטאון	14–13	12
6.	פולניה	17–19	11
7.	ליון גריינג'	17–20	10
8.	ארלאייד	17–16	10
9.	קמברלנד	15–14	9
10.	פרה־הילס	16–10	8
11.	וודביל	22–10	8
12.	מורבורי	15– 7	7

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

	1	x	2
1			X
2	X		
3	X		
4	X		
5		X	
6	X		X
7	X		
8		X	
9		X	X
10			X
11		X	X
12	X	X	
13		X	
14	X		

שלשות / כפולים 4 טורים 16

הפתעות

	1	x	2
1			X
2	X		
3			X
4	X	X	
5		X	
6	X		X
7		X	
8		X	X
9		X	
10	X	X	
11			X
12	X		X
13	X		
14	X	X	

שלשות / כפולים 6 טורים 64

הגיוני

	1	x	2
1	X		
2		X	
3	X		
4	X	X	
5	X		
6	X		X
7		X	X
8		X	X
9		X	X
10	X		
11	X		
12		X	X
13	X		X
14	X	X	X

שלשות 1 כפולים 7 טורים 384

לעשירים

	1	x	2
1	X		
2	X		
3	X		
4		X	X
5	X		
6	X	X	X
7	X	X	X
8		X	X
9	X	X	
10	X		
11	X		
12			X
13	X		X
14	X	X	X

שלשות 3 כפולים 4 טורים 432

שיטה מצומצמת

	1	x	2
1	X		
2	X	X	X
3	X	X	
4	X	X	X
5			X
6	X	X	X
7	X		X
8		X	
9		X	
10	X	X	X
11	X		
12		X	X
13	X	X	X
14	X		X

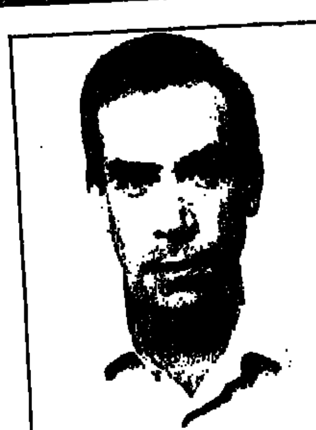
שלשות 5
כפולים 4
טורים מלא 3888
טורים בשיטה המצומצמת 432

טור	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	1	2	x,1	x	2	1	2,1	x	x	2	1	2,x	2,x,1	2,1
2	1	x	x,1	1	2	2	2,1	x	x	2	1	2,x	2,x,1	2,1
3	1	1	x,1	2	2	x	2,1	x	x	2	1	2,x	2,x,1	2,1
4	1	2	x,1	1	2	x	2,1	x	x	x	1	2,x	2,x,1	2,1
5	1	x	x,1	2	2	1	2,1	x	x	x	1	2,x	2,x,1	2,1
6	1	1	x,1	x	2	2	2,1	x	x	x	1	2,x	2,x,1	2,1
7	1	2	x,1	2	2	2	2,1	x	x	1	1	2,x	2,x,1	2,1
8	1	x	x,1	x	2	x	2,1	x	x	1	1	2,x	2,x,1	2,1
9	1	1	x,1	1	2	1	2,1	x	x	1	1	2,x	2,x,1	2,1

ויזה יותר טוב מכסף. VISA

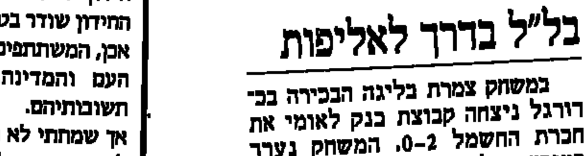

קבוצת הכדורסל של חברת ויזה, אלופת בית ב'. עומדים, מימין: יוסי יקותיאלי, ערן רז, פיני רונן, גיל שריג, עמירם ליגומסקי (מאמן). כורעים: ראובן רשף, חנן דביר (מנהל), טל מור, רונן פרידלר, טל הירש.

חנן דביר
רכז הספורט של "ויזה"

"דן" זכה בגביע הנופלים

ניצח את אגד 2–1 ■ החלו משחקי גביע הקט־רגל ■ בל"ל – כתר 6 ברציפות

רועי בן נתן

קבוצת הכדורגל של קאופרטיב "דן" זכתה במשחק המסורתי לזכר הנופלים במערכות ישראל, כשניצחה את "אגד" 2–1, באיצטדיון "בלומפי־לד", בנוכחות מאות צופים.

בין השחקנים שהופיעו באירוע זה היו כמה כוכבים "נוצצים", ביניהם נסים ברדה שהבקיע שער מרהיב ונדיר ביופיו, השער הראשון לזכות "דן" בב־עיטה מ־30 מטר, לחיבורי הקורות. כן שיתפו איתו פעולה, דורון רבינזון (הפועל פ"ת) וקרקו הנמרץ, בניהולו של חסראי, מאמן קבוצת "דן". חברי מזכירות "דן" עודדו בלי הרף את שחקניהם. גם לעמיתיהם מ"אגד" היה מה לומר – אבל כנראה שזה לא עזר...

בקבוצת אגד בלטו שחקנים כויתו־ני הפעלתן, שאף הבקיע את השער לז־כות הקבוצה, חזום חזום וכן בנו של שייע גלזר ששיחק כחלוץ. אביו המהר־לל, עודד אותו בקולניות רבה מהיציע. כן שיחק בקבוצת אגד לבנטל, שחקן הפועל חיפה לשעבר. על הקו נמצא קיקו רחמינוביץ', בעבר שחקנה של הפועל ת"א וכיום מאמן נוער.

המנצחת זכתה בגביע מיוחד, מהו־דר, והשחקנים במדליות ופרסים מיוח־דים.

בלחיצות ידיים ובחיוכים נפרדו שתי הקבוצות בתום ההתמודדות, שנוהלה בהצלחה בידי השופט הבין־ל־אומי שיינר, בעזרת דני ימפולר ואל־כס נאור. האורחים והמשתתפים ציינו את האוירה הנעימה ששררה במהלך המשחק ולאוריו.

גביע הליגה

משחקי גביע הליגה בקט־רגל הח־לו לפני שבועיים, בהשתתפות 40 קבוצות, ללא הבכירות שבחבורה. מת־כונת המשחקים היא המפסיד – יוצא; ואירוע זה מסיים למעשה את עונת המשחקים '87/88 בליגה למקומות עבודה של הפועל במחוז ת"א.

הנה התוצאות הבולטות במשחקים שנערכו עד כה:

אוטומציה – פז 3–5, הרץ – רובק ב' 2–3, גזית – מד"א 2–3, ש.ה.ל. – מיחשוב מערכות 3–4, ברדר – דיגיטל 0–2, יבמ – הרץ 3–4, מוסך בזק – דובק ל 3–6, בלל אזור ת"א – בזק ב' 3–4, ברדר – מכון התקנים 0–4, או־טומציה – דן ת"א 3–4, חמת מסיעי נופר 6–7, דלק תע"ש חשמל 2–1, גזית – הסנה 0–6, דיסקונט – מנורה 1–4, ארקיע – מס"ח 1–3, תעש 55 – בלל מרכזי 2–5, סלון הוז – קופ"ח 3–9, כור – ש.ה.ל. 4–6.

בל"ל בדרך לאליפות

במשחק צמרת בליגה הבכירה בכ־דורגל ניצחה קבוצת בנק לאומי את חברת החשמל 2–0. המשחק נערך במגרש קבוצת השקמה כר"ג, בנוכחות מאות צופים שעודדו את שני המחנות. שפטו צבי שריר והקוונים רחמים שא־שו ודני ימפולר.

נראה כי בעקבות נצחון זה הבטיחה לעצמה קבוצת חברת החשמל את אלי־פות הפועל במחוז ת"א, שנה שישית ברציפות.

נסתיימה אליפות השחמט

אליפות השחמט, שהיתה השנה מרתקת והמאבקים בה צמודים, הסתיי־מה. להלן הטבלה המסכמת: ■

דירוג השחמט

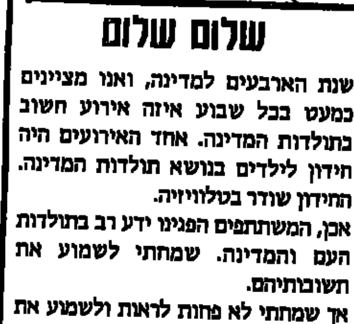
בית א'	
1. בנק לאומי	17
2. הסנה	16
3. תע"ש ת"א	13
4. משטרה	11
5. תעשיה אוירית א'	10.5
6. תעשיה אוירית ב'	9.5
7. הועד הפועל	7.5
בית ב'	
1. תעשיה אוירית ג'	13.5
2. בתי זיקוק אשדוד	13.5
3. בנק דיסקונט	12
4. חברת חשמל	8.5
5. יבמ	6.5
6. אל־על	5.5

בש-גל ספורט בע"מ
יבוא יצור ושיווק ציוד ספורט טל. 03-251121
טניס, טניס שולחן, איגרוף, ג'ודו, קראטה,
תלבושות ספורט, חדרי כושר וסקווש

לילדים

גליון 368
2 במאי 1988 י"ז בניסן תשמ"ח | עריכה: בת דורה בר | גראפיקה לוסי קוסיר

שלום שלום

שנת הארבעים למדינה, ואנו מציינים כמעט בכל שבוע איזה אירוע חשוב בתולדות המדינה. אחד האירועים היה חידון לילדים בנושא תולדות המדינה. החידון שודר בטלוויזיה.

אכן, המשתתפים הפגינו ידע רב בתולדות העם והמדינה. שמחתי לשמוע את תשובותיהם.

אך שמחתי לא פחות לראות ולשמוע את להקת הזמר של בני־הנוער מקרית מלאכי. היו במופע שני צדדים שגילו לפני הצופים את ההישגים האמיתיים של מדינתנו:

אני זוכר את קרית מלאכי בראשית דרכה – עולים חדשים היושבים באוהלים בגשם ובקור החורפי ובחום הלוהט בקיץ. חוסר עבודה, הפגנות עם הסיסמה "לחם־עבודה" סבל רב של התושבים.

והנה – פחות מארבעים שנה ולהקת זמר של יפות ויפים, איזה קולות! איזו הופעה! שמחתי לראות את נציגי קרית מלאכי על הבמה כשהעיירה שלהם על המפה!

וכמובן – המארגן, המדריך והמנצח: דורון רוזנבלום, אשר בעת שהסבים והסבתות של בני הלהקה נלחמו בתוך האוהלים בגשם ובקור – דורון רוזנבלום הלחין את השירים היפים של שנות השישים, שירי הלהקות הצבאיות ובעיקר להקת הנח"ל. וכיום – דורון מדריך את להקת הזמר של קרית מלאכי – כמעט בהתנדבות ואת התוצאות ראינו ושמענו.

אלה ההישגים הגדולים של שנת הארבעים עיירות הפיתוח שהפכו לפנינים נוצצות ועדיין יש מתנדבים העושים למען הזולת.

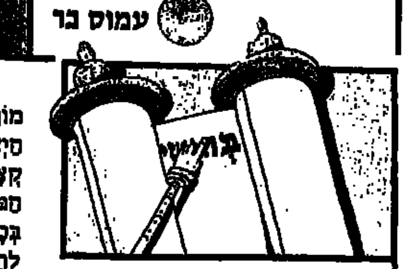
עמוס בר

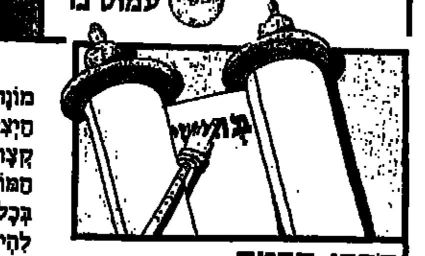
נִסִּיכֵי לַיְלָה

נסיך הַמֶּשִׁי
כָּחֹל מֵרֹב שָׁמַיִם
נסיך הַקְּטִיפָה
אָדֹם מֵרֹב צָחוֹק.
נסיך הַתַּפּוּחַ
צָהֹב מֵרֹב שֶׁמֶשׁ
נסיך הַפֶּרַח
וָרֹד מֵרֹב אֹשֶׁר.
וּבַלַּיְלָה, אֲנִי שָׁחוֹר
מֵרֹב חֹשֶׁךְ
וְסִיד מֵרֹב חֲלוֹם.

שלומית כהן

מתוך ספר האגדות "הנסיכה בן הקשת" שהופיע בהוצאת "ספרית פועלים"

דברי חכמה

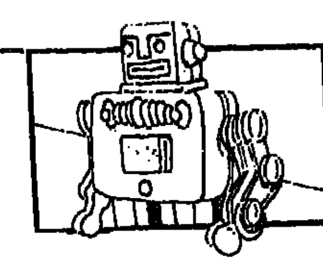
גַּלּוּ אֵיךְ עוֹשִׂים אֶת זֶה

שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה, שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנָה, שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעָה. יֹפִי. כֻּלָּם נִמְצָאִים. כָּךְ מוֹנָה הַמּוֹרָה רִנָּה אֶת תַּלְמִידֶיהָ לִפְנֵי הַיְצִיאָה לַטִּיּוּל. לַמּוֹרָה יִרְחָם יֵשׁ שִׁיטָה קְצָת שׁוֹנָה. יוֹסִי, גָּלִית, שְׁלוֹמִית... שְׁנֵי הַמּוֹרִים מַשִּׂיגִים אֶת אוֹתָהּ מַטָּרָה. אַךְ בְּכָל זֹאת, זֹאת לֹא אוֹתָהּ הַהַרְגָּשָׁה לִהְיוֹת מִסְפָּר עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה אוֹ לִשְׁמֹעַ שִׁמְךָ וְלוֹמַר – כֵּן, זֶה אֲנִי וַאֲנִי כָּאן.

כְּשֶׁצָּרִיךְ לִמְנוֹת קְבוּצָה גְּדוֹלָה מְאֹד כְּמוֹ עַם שָׁלֵם, אִי אֶפְשָׁר לִקְרֹא לְכָל אֶחָד בִּשְׁמוֹ. מֻכְרָחִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשִׁיטַת הַמִּסְפָּרִים. בְּכָל זֹאת, אִם חָשׁוּב לָנוּ שֶׁסּוֹפֵר שֶׁהָאֲנָשִׁים יֵדְעוּ שֶׁהוּא לֹא חוֹשֵׁב שֶׁהֵם סְתָם מִסְפָּרִים, אֶלָּא שֶׁכָּל אֶחָד הוּא שׁוֹנֶה וּמְיֻחָד – אֶפְשָׁר לִמְצֹא עֵצָה.

אַחַר שֶׁיָּצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְהֵחֵלּוּ לְהִתְאַרְגֵּן כְּעַם מְסֻדָּר, צָרִיךְ הָיָה לִפְקֹד אוֹתָם – כְּמוֹ שֶׁגַּם הַיּוֹם עוֹרְכִים לִפְעָמִים מִפְקַד אֻכְלוּסִין, מִפְּנֵי שֶׁאִם יוֹדְעִים אֶת גֹּדֶל הָעָם מְבִינִים טוֹב יוֹתֵר אֶת צְרָכָיו, וְיוֹדְעִים כֵּיצַד לְהַנְהִיג אוֹתוֹ. וְהִנֵּה, כְּשֶׁהַמִּסְפָּרִים מַתְחִילִים לְהַגִּיעַ, וּמֹשֶׁה טוֹרֵחַ עַל הָרִשּׁוּם הַמְּדֻיָּק – נִשְׁמָע לְפֶתַע הַקּוֹל: "אַךְ אֶת מַטֵּה לֵוִי לֹא תִפְקֹד וְאֶת רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל". לָמָּה? מִפְּנֵי שֶׁלָּהֶם יֵשׁ תַּפְקִידִים מְיֻחָדִים בַּעֲבוֹדַת הַמִּשְׁכָּן. אוֹתָם סוֹפְרִים בְּנִפְרָד. וְכֵיוָן שֶׁזֶּה לֹא כָּל כָּךְ קָשֶׁה, וְאֶפְשָׁר לִסְפֹּר אוֹתָם יַחַד עִם כֻּלָּם, וְאָמַר כָּךְ לְהַטִּיל עֲלֵיהֶם אֶת הַמְּשִׂימוֹת הַמְּיֻחָדוֹת. אַךְ לַמְרוֹת זֹאת חָשׁוּב לְהַדְגִּישׁ שֶׁהֵם שׁוֹנִים, וַאֲפִלּוּ בָּעוֹלָם הַמִּסְפָּרִים בּוֹ כֻּלָּם שָׁוִים – יְחוּדָם נִשְׁמָר.

משה מאיר

בְּצֵאת הָאֱנוֹשׁוּת מִכַּדּוּר הָאָרֶץ

מה יִקְרֶה אם בְּיוֹם מִן הַיָּמִים תְּאַיֵּם סַכָּנַת הַשְׁמָדָה בִּלְתִּי נִמְנַעַת עַל כַּדּוּר הָאָרֶץ שֶׁלָּנוּ? סַכָּנָה זוֹ עֲלוּלָה לָבוֹא, חַס וְחָלִילָה, עַל יְדֵי כּוֹכַב תּוֹעֶה, שֶׁיַּעֲמֹד לְהִתְנַגֵּשׁ בְּכַדּוּר הָאָרֶץ וּלְנַפְּצוֹ לִרְסִיסִים. הַהַשְׁמָדָה עֲלוּלָה לָבוֹא גַּם כְּצוּרַת רְעִידַת אֲדָמָה אֲיֻמָּה, שֶׁתַּהֲפֹךְ אֶת כּוֹכָבֵנוּ לְעִיֵּי חֳרָבוֹת. גַּם זִהוּם הָאֲוִיר הַמַּתְמִיד עָלוּל לְהָבִיא יוֹם אֶחָד לְמַצָּב כּוֹ לֹא יוּכְלוּ לְהִתְקַיֵּם חַיִּים עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.

לִכְאוֹרָה לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת דָּבָר לְנֹכַח סַכָּנָה אֲיֻמָּה שֶׁכָּזֹאת, שֶׁהֲרֵי כַּדּוּר הָאָרֶץ הוּא כּוֹכָב הַלֶּכֶת בּוֹ אָנוּ חַיִּים וְאֵין לָנוּ אַחֵר. אֲבָל כַּנִּרְאֶה שֶׁבְּכָל זֹאת יִהְיֶה בְּיָדֵינוּ לַעֲשׂוֹת מַשֶּׁהוּ לְהַצָּלַת נַפְשׁוֹתֵינוּ.

אֵיךְ? – תָּאֲרוּ לְעַצְמְכֶם שֶׁמַּדְעָנֵינוּ מְגַלִּים אֶת הַסַּכָּנָה הַצְּפוּיָה בְּעוֹד מוֹעֵד – שָׁנִים אוֹ עֲשָׂרוֹת שָׁנִים לִפְנֵי בּוֹא הַהַשְׁמָדָה. מִיָּד מְגַיְּסִים אֶת כָּל כֹּחַ הָאָדָם הָאֶפְשָׁרִי וְכָל הָאֶמְצָעִים הַטֶּכְנוֹלוֹגִיִּים הַחֲדִישִׁים בְּיוֹתֵר עַל מְנַת לִבְנוֹת .... צִי שֶׁל סְפִינוֹת חָלָל אַדִּירוֹת מְמַדִּים. בְּתוֹךְ אֵלֶּה יוּכַן צִיּוּד מְשֻׁכְלָל שֶׁיְּאַפְשֵׁר חַיִּים תַּקִּינִים, מָזוֹן בְּשֶׁפַע וְאוּלַי אֲפִלּוּ שִׁטְחֵי אֲדָמָה וְאֶמְצָעֵי תְּאוּרָה מַתְאִימִים שֶׁיְּאַפְשְׁרוּ גִּדּוּל שֶׁל פֵּרוֹת, יְרָקוֹת וְגִדּוּלִים אֲחֵרִים שֶׁיְּסַפְּקוּ מָזוֹן. בְּבוֹא הָעֵת יִכָּנְסוּ כָּל בְּנֵי הָאָדָם הַחַיִּים עַל פְּנֵי כַּדּוּר הָאָרֶץ אֶל תּוֹךְ הַחֲלָלִיּוֹת הָעֲנָקִיּוֹת. וְכָךְ, זְמַן בָּטוּחַ לִפְנֵי בּוֹא הָאָסוֹן תַּמְרֵאנָה הַחֲלָלִיּוֹת מִכַּדּוּר הָאָרֶץ אֶל עֵבֶר מַעֲמַקֵּי הֶחָלָל.

בְּמֶשֶׁךְ שָׁנִים רַבּוֹת יְשׁוֹטְטוּ חֲלָלִיּוֹת הָעֲנָק בְּמֶרְחֲבֵי הֶחָלָל, בְּחִפּוּשׂ אַחַר כּוֹכָב לֶכֶת חָדָשׁ לִבְנֵי הָאָדָם. כַּאֲשֶׁר יִמְצְאוּ בְּנֵי הָאָדָם כּוֹכָב כָּזֶה יִנְחֲתוּ עָלָיו בַּחֲלָלִיּוֹתֵיהֶם וְהָאֱנוֹשׁוּת תִּפְתַּח בִּתְקוּפָה חֲדָשָׁה וּבְתִקְוָה חֲדָשָׁה.

תִּהְיֶה זוֹ "יְצִיאַת כַּדּוּר הָאָרֶץ" שֶׁל הָאֱנוֹשׁוּת, יְצִיאָה לְמַסָּע אָרֹךְ אָרֹךְ, שֶׁיִּסְתַּיֵּם בִּנְחִיתָהּ עַל כּוֹכָב לֶכֶת חָדָשׁ וָזָר.

יורם אורעד

מוזיאון תל אביב לאמנות
מחלקת החינוך
כיף של קיץ במוזיאון

"תמונות חיות"

על חיות בתוך תמונות,
על חיות במשל ובסיפור,
חמישה ימים של קייטנה,
בפיסול, בציור, בתיאטרון ובתנועה

10.7 – 14.7 לבוגרי כתות א'-ב'
17.7 – 21.7 לבוגרי כתות ג'-ד'; ה'-ו'
24.7 – 28.7 לבוגרי כתות א'-ב'; ג'-ד'
9.00 – 13.00

סדנאות קיץ מורכזות

בציור, ברישום, בפיסול ובווידיאו

★ סדנת "חיוכים ודמעות" לבוגרי גן חובה
★ "כולם הפוכים כולם" לבוגרי א'-ב'
★ "ציורים ותמונות" לבוגרי ג'-ח'
★ "מסע בין 8 תמונות" לבוגרי ד'-ו'
★ "ציור" לבוגרי ו'-ז'
★ "האור בקצה המכחול" לבוגרי ז'-ח'
★ "טכניקות בציור" לבוגרי ז'-י"ב
★ "המודל בציור" לבוגרי ז'-י"ב
★ "וידיאו" – לבוגרי ז'-י"ב
★ "ציור בנוף" לבוגרי ח'-י"ב
★ "ציור ורשום" למבוגרים
★ "פרספקטיבה" למבוגרים
★ "רישום ע"פ מודל" למבוגרים
★ "ציור בנוף" למבוגרים
★ "ציור – נקודת תצפית" למבוגרים

הרשמה מ־1.6.88 במזכירות מחלקת החינוך בבנין המוזיאון, טל. 257361, שלוחה 33 או בביתן הלנה רובינשטיין, טל. 299750, 287196, ימים א'-ה' מ־10.00 – 16.00.

מספר המקומות מוגבל.

שָׁרִי צוּרִיאֵל בְּהוֹפָעָה עִם הַתִּזְמֹרֶת הַסִּימְפוֹנִית חֵיפָה

שָׁרִי צוּרִיאֵל

זֶה מִסְפַּר שָׁנִים נוֹתֶנֶת הַתִּזְמֹרֶת הַסִּימְפוֹנִית שֶׁל חֵיפָה סִדְרַת קוֹנְצֶרְטִים מְסֻפָּרִים לְנֹעַר וּלְמִשְׁפָּחָה. הַקּוֹנְצֶרְט הַחֲמִישִׁי וְהָאַחֲרוֹן בַּסִּדְרָה צוֹפֵן בְּחֻבּוֹ תָּמִיד הַפְתָּעָה, הַנִּשְׁמֶרֶת בְּסוֹד כִּמְעַט עַד מוֹעֵד הַקּוֹנְצֶרְט. הַ"שֶּׁפֶר" הַשָּׁלִיף סְפַּעַם מְהַכּוֹבַע הִיא הַיְּצִירָה הַמְּפֻרְסֶמֶת "דִּינָה לְהַשְׂכִּיר" לְפִי מִלִּים שֶׁל לֵאָה גוֹלְדְבֶּרְג בְּסִלְקוֹנָה שֶׁל יְחֶזְקֵאל בְּרָאוּן. בְּבִצּוּעַ הַיְּצִירָה מִשְׁתַּתֶּפֶת הַשַּׂחְקָנִית־זַמֶּרֶת שָׁרִי צוּרִיאֵל, הַמֻּכֶּרֶת לְאַלְפֵי יְלָדִים כְּ"קִיפִּי" מִתָּכְנִית הַטֶּלֶוִיזְיָה "רְחוֹב סֻמְסוּם".

הַמְּנַצֵּחַ וְהַמַּנְחֶה סְטַנְלִי סְפֶּרְבֶּר, הַמֻּכָּר הֵן בְּצוּרָתוֹ הַחִיצוֹנִית וְהֵן בְּחֵן הוֹפָעָתוֹ אֶת שְׁלֹמֹה נִיצָן, מַקְדִּים הֶסְבֵּר לְבִצּוּעַ וְהוּא מַצְלִיחַ לְרַתֵּק וְלִכְבֹּשׁ אֶת קְהַל הַיְּלָדִים וְהוֹרֵיהֶם.

מאת חוה חבושי

איזה צחוק

הַחוֹלֶה: "אֵין לִי שִׁנַּיִם וְאֵינִי יָכוֹל לֶאֱכֹל"...
הָרוֹפֵא: "בֶּן כַּמָּה אַתָּה?"
הַחוֹלֶה: "בֶּן 80".
הָרוֹפֵא: "אֵין דָּבָר, כְּבָר אָכַלְתָּ מַסְפִּיק בְּחַיֶּיךָ"...

גְּוִית בְּרָאֵל

תיק סגור

תקציר הפרק הקודם: רונן הצליח להוביל את בלה לחדר פנימי, וכאשר שמע שאביגדור נכנס - שמט ארגזה אגרטל שהתנפץ לרסיסים.

פרק 23: התיבה נעולה

אילו ניתנו לרונן כנפיים, הוא היה טס מיד אל העץ שמתחתיו המתין לו אביגדור. אולם היה עליו להבלינ. כשעמד לצאת מדירתה של בלה, נשמע צלצול הטלפון הפנימי, ובלה, שהתעסקה באיסוף רסיסי האגרטל, קראה:

"תראה מי זה, רונן".

רונן לא ענה. הוא פתח את הדלת וירד מהר במדרגות.

"רונן!" זו היתה חדוה, אמו של אמיר.

אחר־כך נשמע קולה של בלה בסלון הפנימי: "מי זה?"

"חדוה".

"חשבתי שפתחו לך. בואי, עלי".

אמו של אמיר השעינה את גופה על דלת הכניסה, שלא תיסגר, ושאלה את רונן מדוע אינו בבית־הספר.

"א... אני הלכתי לקופת־חולים", מילמל רונן.

"מה יש לך, אתה חולה?"

"קצת... אם, אני צריך ללכת הביתה".

"אתה רוצה שאמיר יביא לך שיעורים?"

"לא צריך, אני אבוא אליו".

"תהיה בריא", חייכה אמו של אמיר ונכנסה לבניין.

רונן רץ לתוך השדה, נשרט בשיחים קוצניים, התקדם במהירות, ככל שיכול, אביגדור שמע אותו מתקרב וקם.

"עשית את זה, מהו?" הריע רונן, "איפה התיבה?"

אביגדור הצביע לעבר הבור מתחת לסוכת עץ השיטה, ושניהם רצו לשם. בידיים רועדות סילק רונן את הענפים שכיסו את הבור והוציא ממנו את התיבה.

"היא נעולה", התפלא רונן, "איפה המפתח?"

"אולי הוא נפל בדרך".

"לא נורא, אנחנו נפצח אותה. נחפש אבן גדולה".

אבל לפני שהספיקו לחפש, שמעו קולות מתקרבים, קריאות "דיו, דיו", שעטות סוסים, גלגלי עגלה.

"נשים את התיבה בחזרה, לחש רונן, והם שבו והכניסו אותה לבור. הנערים שכבו, מוסתרים בין ענפי השיטה והמתינו. הם ראו שני סוסים מושכים עגלת עמוסת גרוטאות, ואיש צנום יושב על המושב העשוי מקרש רחב.

"הויסה, הויסה", קרא העגלון ומשך במושכות. העגלה נעצרה ליד הברוש, והעגלון קפץ וירד ממנה. הוא קשר את המושכות לעץ. בדק את הגרוטאות שעל העגלה, והביט סביב סביב.

אחר כך נכנס העגלון לשדה והתרחק אל בין הגבעות. מקץ שעה קלה חזר כשהוא גורר קופסת קרטון גדולה. הוא העלה אותה בתנופה לעגלה, וחזר להשקיף על הסביבה. נדמה היה לרונן שגילה אותם, אבל העגלון התיר את המושכות מגזע הברוש, טיפס לעגלה, נענע את המושכות וצעק: "דיו, דיו".

"אתה חושב שהוא ראה אותנו?" שאל רונן אחרי שנעלמה העגלה מעיניהם.

אביגדור משך בכתפיו.

"לך, תחפש אבן", אמר רונן, והתיישב ליד התיבה הנעולה.

המשך בשבוע הבא.

דורית אורגד

נְמָלָה – וּמוֹשֶׁלֶת בַּטֶּבַע

כִּמְעַט כָּל אֶחָד מֵאִתָּנוּ הָיָה לוֹ בְּיַלְדוּתוֹ גִּבּוֹר מִשֶּׁלּוֹ, דְּמוּת שֶׁהוֹתִירָה בּוֹ רֹשֶׁם עַז, שֶׁהָיָה מַרְבֶּה לַחְשֹׁב עָלֶיהָ וְחָשׁ כִּי הוּא מִזְדַּהֶה עִמָּהּ. אֶחָד מֵעִתּוֹנֵי הַיְּלָדִים בְּיוּגוֹסְלַבְיָה פָּנָה לְסוֹפְרִים בִּשְׁאֵלָה, מִי שִׁמְּשׁוּ לָהֶם דְּמֻיּוֹת מוֹפֵת בִּימֵי יַלְדוּתָם. לִפְנֵיכֶם תְּשׁוּבָתוֹ שֶׁל דָּוִד אַלְבַּחְרִי, סוֹפֵר שֶׁסִּפּוּרִים מִפְּרִי עֵטוֹ, לִילָדִים וְלִמְבֻגָּרִים, כְּבָר רָאוּ אוֹר בְּעִבְרִית.

בְּמַחֲשָׁבָה קְצָת יוֹתֵר מַעֲמִיקָה עַל כָּךְ, לֹא הָיָה לִי בִּימֵי יַלְדוּתִי אַף לֹא גִּבּוֹר אֲמִתִּי אֶחָד. כַּאֲשֶׁר הִתְגּוֹרַרְנוּ בְּוִילָה מַקְסִימָה שֶׁבָּעִיר צ., אָהַבְתִּי לָצֵאת אֶל גִּנַּת הַוְּרָדִים. בִּימוֹת הַקַּיִץ הָיִיתִי נִצָּב לְעֵת עֶרֶב בֵּין הַשִּׂיחִים הַמְּדִיפִים רֵיחַ נִיחוֹחַ וּמִתְבּוֹנֵן בַּכּוֹכָבִים. הַכְּלַבְלַב שֶׁלִּי, קָטָן וּמְכֹעָר – תָּמִיד הָיוּ לִי כְּלָבִים קְטַנִּים וּמְכֹעָרִים – הִשְׁתּוֹפֵף לְרַגְלַי, קָשׁוּב לִצְלִילִים סְמוּיִים הַנְּהִירִים רַק לוֹ. דִּמִּיתִי אָז כִּי אָנוּ הַשְּׁנַיִם יְחִידִים בָּעוֹלָם.

מִשֶּׁעָקַרְנוּ אֶל הָעִיר זְמַן, הִתְחַלְתִּי לְבַקֵּר בְּבֵית הַסֵּפֶר וְגִלִּיתִי אֶת הַסְּפָרִים. סְפָרִים, לְמַעַן הָאֱמֶת, הָיוּ הַגִּבּוֹרִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁל יַלְדוּתִי. אָבִי נָהַג לְקַחְתֵּנִי אֶל חֲנוּת הַסְּפָרִים, שֶׁבָּהּ הָיִינוּ רוֹכְשִׁים אֶת כָּל הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים שֶׁנִּמְצְאוּ לָנוּ שָׁם. אִי אֶפְשָׁר הָיָה לְהַשְׂבִּיעַ אֶת רַעֲבוֹן הַקְּרִיאָה שֶׁלִּי. כְּתֹם שָׁבוּעַ יָמִים בִּלְבַד נֶאֱלַצְנוּ לָשׁוּב אֶל הַחֲנוּת לִקְנִיָּה נוֹסֶפֶת.

אִלּוּ הִזְכַּרְתִּי עַכְשָׁו סֵפֶר אֶחָד וְיָחִיד מִכָּל הַסְּפָרִים הַלָּלוּ – שֶׁגַּם הַיּוֹם עוֹדֵנִי שׁוֹמֵר עֲלֵיהֶם, וְהַקְּרִיאָה בָּהֶם חֲבִיבָה עָלַי אַף יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בִּיצִירוֹת הָ"רְצִינִיּוֹת" – הָיִיתִי חוֹטֵא לְמֵאוֹת סְפָרִים אֲחֵרִים. בְּמֶשֶׁךְ כַּמָּה שָׁנִים, לְמָשָׁל, שִׁמַּשְׁתִּי בְּתַפְקִיד וִינֶטוּ הָאִינְדִיאָנִי, וּבְעִקְבוֹתַי שֶׁעַט לוֹ שֵׁבֶט שָׁלֵם שֶׁל אַמִּיצִים שׁוֹחֲרֵי־קְרָב, שֶׁנִּקְהֲלוּ בֵּין יַלְדֵי הַבִּנְיָן שֶׁבּוֹ הִתְגּוֹרַרְנוּ. אַחַר כָּךְ נַעֲשֵׂיתִי קַפְטֵן נֵמוֹ מִן הַסֵּפֶר "20,000 מִיל מִתַּחַת לִפְנֵי הַיָּם" – קָרוֹב לְוַדַּאי כַּאֲשֶׁר הִתְחַלְתִּי נָסוֹג אֶל תּוֹךְ עַצְמִי וּבוֹנֶה אֶת עוֹלָמִי שֶׁלִּי. שְׁנֵיהֶם, לְמַעַן הָאֱמֶת, הִנָּם גִּבּוֹרִים טוֹבִים. מִן הָרִאשׁוֹן יָכֹלְתִּי לִלְמֹד רַבּוֹת עַל דַּרְכֵי אֱמֶת, הֲגִינוּת וָיֹשֶׁר. אֵצֶל הַשֵּׁנִי נִתְבַּשְּׂרוּ לִי רָזֵי הַשְּׁתִיקָה, קָלַטְתִּי אֶת קוֹל הַדְּמָמָה. אַף לְאֶחָד מִן הַסְּפָרִים נוֹדַע אַף עַל פִּי כֵן מָקוֹם מְיֻחָד. אֲנִי מֵיטִיב לִזְכֹּר כֵּיצַד הָיִיתִי מִצְטוֹנֵף לִי מִתַּחַת לַמִּטָּה אוֹ מְטַפֵּס עַל עֵץ הַדֻּבְדְּבָן, כַּאֲשֶׁר בִּקַּשְׁתִּי מָקוֹם לְהִתְיַחֵד עִמּוֹ בְּאֵין מַפְרִיעַ. סֵפֶר זֶה נִקְרָא "הַלֵּב", וְהוּא נִכְתַּב בִּידֵי סוֹפֵר אִיטַלְקִי וּשְׁמוֹ אֶדְמוֹנְדוֹ דֶּ'אָמִיצִ'יס לִפְנֵי תִּשְׁעִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים בְּדִיּוּק. הוּא נִכְתַּב בְּצוּרַת יוֹמָן, שֶׁבּוֹ שׁוּרוֹת בָּזוֹ אַחַר זוֹ עֲלִילוֹת שֶׁבָּהֶן מְתֹאָרוֹת דְּמֻיּוֹת שֶׁל יְלָדִים הַמַּקְרִיבִים קָרְבָּן זֶה אוֹ אַחֵר כְּדֵי לְהִתְוַדַּע לַגְּדוֹלוֹת שֶׁבָּאֲמִתּוֹת הַחַיִּים: אַהֲבָה לַמּוֹלֶדֶת, אַהֲבָה לַחַיִּים, לֶאֱמֶת וָיֹשֶׁר, לִצְדָקָה וָחֶסֶד, לָאֵדֶק.

כְּשֶׁכּוּר הַסְּתוֹבַבְתִּי לְאַחַר קְרִיאָה בְּסֵפֶר זֶה, בְּעַפְעַפַּיִם נְפוּחִים מִבֶּכִי וּבְלֵב מְפֻרְפָּר. הַיְּרִידָה מֵעֵץ הַדֻּבְדְּבָן הָיְתָה נֶהְפֶּכֶת לְהַרְפַּתְקָה מַמָּשִׁית, אַף שֶׁגִּזְעוֹ עַתִּיק הָיָה וּמְסֻקָּס. לֹא הֵבַנְתִּי, כַּמּוּבָן, מַדּוּעַ זֶה כָּאֵלֶּה הֵם סִדְרֵי הָעוֹלָם שֶׁבּוֹ אָנוּ חַיִּים. מַדּוּעַ כָּל אַהֲבָה חַיֶּבֶת לִהְיוֹת מְלֻוָּה בְּקָרְבָּנוֹת רַבִּים כָּל כָּךְ? מַדּוּעַ זֶה כָּל דָּבָר טוֹב צָפוּי לְאֵינְסוֹף הִתְנַכְּלֻיּוֹת זְדוֹנִיּוֹת? מַדּוּעַ קָשֶׁה מִכֹּל לִזְכּוֹת בְּשָׁלוֹם וּבְשַׁלְוָה?

לְיָמִים, כְּשֶׁהִתְבַּגַּרְתִּי, נוֹדַע לִי כִּי אֶדְמוֹנְדוֹ דֶּ'אָמִיצִ'יס נָהַג בְּמִשְׁפַּחְתּוֹ כְּרוֹדָן, שֶׁהָיָה מַכֶּה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו. אֲנִי חוֹשֵׁב כִּי בַּיּוֹם הַהוּא, בְּמַעֲמַקֵּי הַוָּיָתִי, הִתְנַפְּצָה בִּי יַלְדוּתִי. הֵבַנְתִּי כִּי עוֹלַם הַסְּפָרִים וְעוֹלַם הַדְּבָרִים הֵם שְׁנֵי דְּבָרִים שׁוֹנִים. מִשּׁוּם כָּךְ, אִלּוּ נִתַּן לִי לָשׁוּב וְלִהְיוֹת קָטָן – וְנִדְמֶה לִי שֶׁלִּפְעָמִים לְזֹאת אֲנִי נִכְסָף יוֹתֵר מִכֹּל – לֹא הָיִיתִי מוֹסִיף עוֹד לְחַפֵּשׂ אֶת הַגִּבּוֹר שֶׁלִּי. עַכְשָׁו אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא נִמְצָא בְּכָל מָקוֹם סְבִיבִי וְכִי שְׁמוֹ טֶבַע. אֲנִי מַצְדִּיעַ לַנְּמָלָה, הַמַּעֲבִירָה אֶת הַפֵּרוּר שֶׁלָּהּ עַל פְּנֵי מִכְשׁוֹלִים רַבִּים, עַד הַגִּיעָהּ אֶל פֶּתַח קִן־הַנְּמָלִים. הִיא הַגִּבּוֹרָה הָאַלְמוֹנִית שֶׁל יַלְדוּתִי.

דוד אלבחרי

מִסֶּרְבִּית־קְרוֹאָטִית: דִּינָה קָטָן בֶּן־צִיּוֹן

ציור: הוה ארדן

מְכוֹנִיּוֹת חֲכָמוֹת

בְּעוֹד מִסְפַּר שָׁנִים נִרְאֶה עַל הַכְּבִישׁ מְכוֹנִית "חֲכָמָה", שֶׁתְּהַוֶּה מַהְפֵּכָה בַּנְּהִיגָה.

הַמְּכוֹנִית שֶׁתֻּכְנְנוּ בְּחֶבְרַת "פוֹרְד" לִשְׁנוֹת הַ־90 הִיא הָרִאשׁוֹנָה שֶׁיִּהְיֶה לָהּ "מֹחַ" – מַחְשֵׁב הַשּׁוֹלֵט בִּפְעֻלּוֹת הַהֲנָעָה, הַזְרָמַת דֶּלֶק, הַתְאָמַת מַרְאוֹת, פִּקּוּחַ עַל לַחַץ הָאֲוִיר בַּגַּלְגַּלִּים. וְכַאֲשֶׁר תָּבוֹא מוּלָהּ מְכוֹנִית בַּלַּיְלָה, הִיא תַּנְמִיךְ אוֹרוֹת בְּאֹפֶן אוֹטוֹמָטִי כְּדֵי לֹא לְסַנְוֵר אֶת הַנֶּהָג הַבָּא מִמּוּל.

בְּ"פוֹרְד" מַאֲמִינִים כִּי הַנְּהִיגָה תִּהְיֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּטוּחָה, מִפְּנֵי שֶׁבִּמְכוֹנִית הָאֶלֶקְטְרוֹנִית יִהְיֶה הַנֶּהָג פָּנוּי יוֹתֵר לְהִתְרַכֵּז בִּתְנָאֵי הַדֶּרֶךְ.

"המכונית החכמה" שפותחה לקראת שנות ה – 90.

לוח שעונים המבוסס על טכנולוגיה אלקטרונית